

РАЗВИТАК

ГОДИНА XV - БРОЈ 31. 14. ЈУН 2019.

ЧАСОПИС УЧЕНИКА И НАСТАВНИКА ШКОЛЕ "СТЕФАН ДЕЧАНСКИ"

СТЕФАН ДЕЧАНСКИ

*Драги наши читаоци,
пред Вама је нови број нашег и вашег
школског часописа.*

*Стигли смо до краја још једне школске
године. У нашој школи је увек врло весело, ту
се и учи и дружи, па се у овом броју часописа
налазе изабрани догађаји из ове школске
године.*

*Свечано смо испратили још једну
генерацију малих и великих матураната.
Срећни смо што је ова генерација сазрела и
стасала у добре људе, поносни на све њихове
успехе, али истовремено и помало тужни, што
се са њима растајемо. Свима желимо пуно
среће, радости и успеха у животу и даљем
школовању!*

*Ишли смо на неколико излета, посетили
бројне изложбе и манифестације и учес-
твовали у различитим спортским, забавним и
културно-уметничким догађајима.*

*Наши ученици били су успешни такмичари.
Обрадовали су нас бројним наградама са
спортских терена, такмичења у знању и
вештинама, ликовних и других наградних
конкурса. Свим такмичарима и њиховим
наставницима, још једанпут, од срца чес-
титамо и желимо им много нових успеха!*

*Наши креативни наставници реализовали
су бројне угледне и огледне часове.*

*Наставници школе били су учесници
и предавачи на семинарима и конфере-
нцијама.*

*У школи је успешно реализован e-twinning
пројекат "Честитке за Европски дан језика".
Разменили смо разгледнице и честитке са
другарима из неколико земаља на енглеском
језику. На e-twinning порталу представили
смо своју школу, град и државу, али и лепе
речи на српском знаковном језику.*

*Конкурсали смо за учешће у Erasmus + програму, као координатори и
партнери у неколико пројеката. Са нестрпљењем чекамо резултате конкурса
и надамо се да ће наши пројекти бити одобрени, што ће нам омогућити
да учимо од других, даље се развијамо и градимо европску слику наше
школе.*

*Више о томе шта смо све радили, прочитајте на страницама које
следе.*

*У жељи да наш и ваш часопис буде још бољи, лепши, богатији и
садржајнији, позивамо све заинтересоване да нам се придруже.*

До следећег броја, срдчан поздрав,

Редакција

Мали матуранти – једни о другима

Ове године испраћамо још једну генерацију малих матураната, наших осмака.

Ево шта, на крају свог школовања, ученици кажу једни о другима и својим наставницама – Лидији Плавшић и Мирјани Ивановић.

Лидија Плавшић је најбоља наставница и много је волимо. Иако је строга и опасна, добра је особа и по-

маже свима. Много учимо, а понекад нас пусти да се мало одморимо. Увек се шалимо и смејемо заједно. Најбоља је наставница фолклора и са њом често наступамо на разним манифестацијама.

Мирјана Ивановић је супер наставница. Понекад је строга и нервирамо је када заслужимо лошу оцену. Најбоље објашњава математику. Много учимо, а понекад нас пусти да се мало одморимо.

Ми смо тужни што завршавамо осми разред и растајемо се. Никада нећемо заборавити оно што сте нас училе осам година!

Драге наше наставнице, хвала вам на свему!

Ученици осмог разреда једни о другима

Никица Настић воли да иде у школу и да се дружи, али не воли да учи. Воли да гледа филмове и шета по граду са другарима. Понекад је мангуп.

Данијел Пресечки је добар ђак. Воли пуно да прича и да користи телефон. Најбољи друг му је Никица. Није добро да га увек слуша.

Андреј Ђукић је паметан и добар ђак. Вредно учи. Никада не прави проблеме. Воли да се смеје. Много је слadak.

Кенан Кучевић је паметан и добар ђак. Добар је спортиста. Брзо се наљути, али и одљути. Стално машта о моторима и аутомобилима.

Данијел и Никола Васић су браћа. Обоје су добри спортисти. Данијел је бољи ђак и вреднији од Николе. Данијел воли да слуша музику, а Никола највише воли да прича.

Алекса Салетовић воли да пева и да се шета. Воли да се дружи. Забавља другове и стално зове наставницу Миру.

Марко Милићевић воли да се дружи. Шали се са својим друговима. Одличан је певач и глумац.

Никола Илић воли да се шали и смеје. Стално гледа и зове Петру.

Стефан Димитриески је тих и повучен. Сладак је дечак. Не воли да пише.

Ана Савановић се гласно смеје. Воли да трчи около. Понекад је смирена, а понекад се мало узјогуни.

Изабела Тришић је слатка и добра особа. Тиха је и мирна.

Анђела Ђорђевић је слатка и добра особа. Највише воли да црта. Воли да се дружи са Никицом. Понекад се посвађају, али се брзо помире.

Стефан Матић баш и не воли много да иде у школу и учи. Понекад је

мангуп. Воли да снима камером.

Сузана Мркоњић је добра другарица. Увек се шалимо и смејемо заједно. Паметна је и одличан је ђак. Воли да помаже другима. Добра је у спорту. Учествоје у школским приредбама.

Марина Станојевић је паметна и добар је ђак. Воли да се дружи. Увек се шалимо заједно.

Сабина Бородициуц је добра особа. Много је причљива. Понекад треба мало више да мисли. Воли да гледа дечаке и јури момке. Добра је у наступима на приредбама.

Кристина Анђелковић је добра и паметна. Слатка је и увек сања о дечку. Добар је ђак и успешна у наступима на школским приредбама.

Петра Вучковић је добра и паметна. Добар је ђак. Воли да се шали и сања о дечку. Лако се растужи и понекад расплаче.

Ученици осмог разреда са наставницама Миром Ивановић и Лидијом Плавшић

Ђак генерације

Сузана Мркоњић је, од првог разреда основне школе, показивала изузетну одговорност према својим обавезама у школи. Одговорна, вредна, жељна знања, била је заинтересована за рад у школи, активна на часовима. Лидер у одељењу, волела је да помаже друговима, али и наставницима када је то било потребно. Учествовала је у раду ритмичко-фолклорне секције, спортским такмичењима на којима је освајала једно од прва три места и на такмичењима ликовног стваралаштва. Освојила је прво место на такмичењу "Шта знаш о саобраћају". Одличан је ђак, Вуковац.

Лидија Плавшић

Прослава мале матуре

Завршили смо осми разред. Дочекали смо да прославимо завршетак основне школе. Матурско вече смо прославили у хотелу "Парк". Сви смо се лепо обукли и добро расположени дошли на прославу.

Људи из хотела су уредили салу, било је свечано. Осећали смо се лепо. Са нама су били наша директорка, помоћник директора, наши наставници, васпитачи и одељењске старешине. Сви су били весели. Сликали смо се, играли, шалили, смејали смо се. Осећали смо се као да смо на облацима. Ми смо матуранти! Увек ћемо се сећати наше матурске вечери. Сви су били уз нас и делили са нама нашу радост и срећу.

Ученици осмог разреда

За генерацију 2018/2019

Генерација 2018/2019 ви сте.
За мене, по много чему, посебни сте!
Мој радни век завршавам са вама
сећање на лепе тренутке, памтићу до краја.
Дошли сте млади, знатижељни пуни наде и снова,
а школа вам је ова, врата широм отворила.
Учили сте и дружили се, радовали и стрепели,
оцене добијали и на такмичењима побеђивали.
Заједно смо вежбали, стварали и лепе приредбе правили.
По неку пробу сте прескочили, неозбиљни били,
али на крају, сви смо на вас веома поносни били.
О животу смо пуно пута разговарали,
по неки пут се и препирали.
Сви сте ви моји ђаци били,
али у срцу моме, место посебно
ученици III/4 и асистенти њихови су имали.
Због њих сам многе књиге прочитала
и пуно тога, новог научила.
Били сте ми непознаница,
а сада сте моја драга дечица!
Пуно смо се дружили,
лепе тренутке делили,
рођендане славили и много се заволели.
Сви ви сте генерација
коју ће многи да памте.
Показали сте шта умете и знате.
И зато вам желим, генерацијо драга
памтите ове дане!
Верујте у себе, као што ја верујем у вас!
Полетите, раширите крила, освојите свет.
Оно што желите то и остварите!
Млади сте,
Живот пред вама
пружа вам шансе разне.
Искористите их!
Срећно вам било,
генерацијо 2018/2019!

*Ваша наставница
Весна*

III/1

Дани за матуранте су одбројани, а растанак тешко пада и наставницима, који ће последњи пут да посаветују и упуте за даље животне кораке.

Ове године своје школовање завршавају ученици III/1 одељења које чине 5 момака и 2 девојке. Бандука Милисав и Малићевић Леон матуранти су образовног профила столари, Чича Александар је тапетар, Митровић Франко и Новићевић Александар су подополагачи, а Стојановска Ђурица и Томашевић Теодора су шивачи текстила.

Једно одељење различитих занимања који су међусобно постали добри другари, који су се помагали и бринули једни о другима.

Школски дани су брзо прошли, за то време поделили смо пуно лепих тренутака, радости, бриге и смеха.

Било ми је задовољство да будем део вашег ђачког доба и сазревања.

Родитељи и наставници су учинили све што су могли да вас до овог тренутка поставе на ноге.

Сада је на вас ред.

Сигурна сам да ћете савете и научено успешно примењивати кроз живот, желим вам да понесете лепа сећања на школске дане, да се и даље дружите, да будете добри и вредни људи и успешни у својим професијама.

Ваша разредна

Весна Ђирић

III/2

Одељење фризера III/2 има 6 ђака. То су 3 девојчице и 3 дечака. Те девојчице, сада већ девојке су: Зорица Миодраг, Катарина Савић и Милана Шошић. Момци овог одељења су: Стефан Лукић, Дамир Омеровић и Станислав Стојко.

На упису у први разред, школске 2016/2017 године уписало се њих осморо, а нешто мало касније дошао је још један ученик. Чета ђака није била баш мала, али већ у другом разреду два дечака се исписала, а у трећем разреду одлази у други град и једна девојчица. Без обзира на бројно стање у одељењу је увек владала пријатна атмосфера – другарство и слога у школи и изван ње, помоћ при изради школских задатака и међусобно поштовање и уважавање. Наравно, било је ту и разних несташлука, свађа, оговарања, заљубљивања, па и правих љубави. Али, кад је требало борити се за оцене били су вредни на пракси, учили су, али и шапутали једни другима, а било је и покушаја преписивања једних од других на контролним вежбама. Учествовали су на разним спор-тским такмичењима, у фолклорној секцији, драмској и литерарној секцији, а било је и извиђача.

8 Матуранти

Стефан Лукић је у нашу школу дошао из Батајнице из основне школе "Бранко Радичевић". Био је миран, тих и повучен док се није уклопио, а није му требало пуно времена за то. Успоставио је добре односе са ученицима ове школе, а такође и са наставницима. На настави је увек био редован. Доста је хваљен, јер је увек спреман да помогне. Радан је, вредан и поштен момак, па је зато и вољен. Десио се да се заљубио баш у ученицу ове школе. Њихова љубав је допринела да постане отворен и гласан, али увек у границама пристојног.

Зорица Миодраг је у ову школу дошла из Земунa из Техничке школе и јако се брзо уклопила. Лепа је, комуникативна, увек дотерана и пристојна девојка, одлично је прихваћена у новој школској средини. Због нежног здравља, дешавало се да изостаје са наставе, али то је није омело у учењу и остварењу одличног успеха. Била је члан драмске секције, ишла на спортска такмичења и такмичења у прављењу фризура. Учествовала је на многим приредбама. У одељењу је заслужна за одржавање дисциплине на часовима. Није се штедела у помагању својим друговима око учења. Волела је да иде на излете и редовно је ишла. Волела је да пева у црквеном хору и истицала се на веронауци.

Дамир Омеровић је у ову школу дошао из Саобраћајно техничке школе у Земуну. Јако је комуникативан и није му било тешко да се снађе у новој средини. Његова два брата су били ученици наше школе. Воли да пева, па је успео да својом песмом увесељава другаре за време школских одмора. Вредан је и увек спреман да помогне кад нешто затреба. Зимске и летње распусте је проводио тако што би пронашао неки посао и прибавио себи који динар за џепарац.

Катарина Савић је ученица ове школе од малена. Живела је у Дому. Јако је прихваћена од домских другара, али и од екстерних ученика. Волела је да учи што су показале њене одличне оцене. Знала је да распореди време за учење, али и за разне ваннаставне активности. Ишла је на спортска такмичења и такмичења у прављењу фризура. И сама је увек имала лепе фризури. Овде је упознала дечака Андреја и са њим започела везу. На њеном лицу се види да јој је жао што одлази из Дома и враћа се у свој родни град. Али, тако мора.

Станислав Стојко је ученик ове школе још од раније. Он је посебна прича и велика супротност својим друговима из одељења. Није био редован на часовима, оцене нису биле високе, а и дисциплина није била као код осталих пет ученика. Није волео да иде на излете, али је волео своје другаре као и они њега. Било му је довољно дружења са њима пет дана у недељи и једва је чекао да из Дома у у којем је живео, оде у Вршац. Увек лепо обучен и дотеран, са модерном фризуром и гелом на коси. Воли да се шали са другима и збија шале на свој рачун. Не уме да се љути. Увек насмејан. Размишља о одласку у иностранство.

Милана Шошић је основну школу завршила у Земуну у школи "Радивој Поповић". Прелазак у школу "Стефан Дечански" јој није тешко пао, јер је имала доста другова и другарица из Земунa. Кратко време је живела у земунском дому, а онда је напустила дом. Сваки дан је путовала из Меленаца за Београд. Мирна, тиха, скромна, повучена, али вредна и савесна и извршавању школских обавеза. Имала је своје друштво у школи и време

је проводила искључиво са њима. Није лако прихватила када јој се најбоља другарица, Стефанија, исписала из школе и отишла у Нови Сад. Одличан је ђак и једва чека да добије диплому, да смањи свакодневна путовања до Београда и да потражи посао у струци.

Поштовани ученици!

Није мала ствар завршити школовање. Један битан део вашег живота се завршава и неће се поновити. Долази један нови период у коме се отварају многи путеви. Лепи, далеки, тешки... Уживајте у животу, будите истрајни, вредни и поштени људи. Остварите своје снове и немојте да изневерите своје родитеље и своје наставнике. Свима покажите да вредите, борите се у животу и оправдајте своје добијене дипломе.

Корачајте храбро напред кроз живот и нека вас Бог чува! Срећно!!!

Ваша разредна

Гордана Петровић

III/3

У одељењу III/3 има 7 ученика (2 девојчице и 5 дечака) који су се образовали за пекаре. Сви они: Јовичић Ивана, Старчевић Тамара, Филиповић Стефан, Урошевић Милош, Мајсторовић Момир, Јовић Милош и Миодраг Марко су различити, али ипак добри другари.

Као разредна делила сам са вама и лепе и лоше тренутке, смејали смо се и радовали.

Срећна сам што сам имала такву улогу у вашем школовању и животу. Надам се да вам је моја подршка значила и да сте у мени нашли ослонац. Желим вам да budete успешни у животу и да знања која сте стекли помогну у томе.

Јовичић Ивана је у овој школи стекла цело своје образовање. У средњој школи била је председник одељењске заједнице. Помагала је и саветовала своје другаре, увек педантна и осећајна. Од мене је увек имала подршку и помоћ. Поверовала ми је сваку тајну и поштовала моје савете.

Старчевић Тамара је од средње школе са нама. Као ученица била је вредна и редовна на настави, ипак помало наивна и незрела, али увек поштена и добра према свима. У трећој години је посебно похваљујем, јер је напредовала је у свему, нарочито у бољем изражавању.

Филиповић Стефан је у овој школи провео цело своје школовање. Редован је у школи и на пракси, добар, миран, знатижељан, сваки одмор је проводио код мене - разредне, јер је увек имао нешто да пита, исприча или тражи савет. У мени је видео мајчинску подршку.

Урошевић Милош је ученик који воли школу и посебно га радује похвала. Увек је био миран, добар, послушан, сналажљив и заинтересован. Воли своје другове и наставнике и често дели лепе речи. Весео је, воли песму и игру. Веома је напредовао у свему, нарочито у говору и пуној реченици.

Масторовић Момир је примеран, савестан ученик. Редован и дисциплинован на часовима и пракси. Морам да истакнем да је врло поштен и одговоран у свему. Веома је везан за своју породицу у којој је омиљен и од

10 Матуранти

које добија велику подршку. Као разредној поверовао ми је тајне, тражио одговоре за своје недоумице и очекивао решење.

Јовић Милош је веома вредан, јер је успевао да усклади своје школске обавезе са послом којим доприноси својој породици. Због тога што покушава све да постигне, увек је брз у ходању и причи. За њега посебно морам да нагласим да је добар, поштен и осећајан ученик.

Миодраг Марко је ретко долазио на редовне часове и практичну наставу, па је зато полагао разредне испите на крају сваке школске године. Поштовао ме као разредну, али није био одговоран према школским обавезама.

Желим вам да се запослите у струци и будете задовољни својим послом. Све најлепше у животу, жели вам ваша разредна

Олгица Славковић

Моја последња генерација - ученици III/4

"Били сте ми непознаница, а сада сте моја драга дечица!"

Заиста то и јесу мојих седам ђака, драга слатка Маша и шармантни, кршни момци: Рале, Тома, Томислав, Фића, Андрејко и Стефи. Саставни

део ове сложне дружине су и њихови асистенти: Јована, Бојана и Млађа, као и дека Небојша. Без њих, моја екипа, како их ја често зовем, не би била потпуна.

Али, тако није било 1. септембра 2018. године. Са нестрпљењем, у школском дворишту чекала сам моје нове ђаке. Још једна генерација, нова школска година, нови почетак. И онда су их прозвали. Њих седморо, заједно са родитељима кренули су за мном у учионицу. Тада сам их видела први пут. Били су другачији и сви смо били затечени. Схватила сам да све што сам до тада знала, моје дугогодишње искуство ми мало значи. Деца су била у неком свом свету, без жеље за комуникацијом, деловали су уплашено, узнемирено. Њихови родитељи су ми нешто причали, а у мени су се мешала различита осећања. Била је то стрепња, али и изазов. У мени се будила жеља да их упознам, да их разумем.

Није било лако. Најтеже ми је падало њихово одсуство жеље за контактом, чак одбојност. На додир по руци затезали су се као струна, испољавали узнемиреност, избегавали контакт очима. Ти први месеци су заиста били тешки. Свуда сам их пратила, водила из учионице у учионицу, бринула како се сналазе. Огромну помоћ сам имала од асистената који су их доводили у школу и били са њима. Када год је била потребна помоћ, они су били ту и на томе им много хвала. Без њих би све било још неупоредиво теже. Било је свега, али полако дан за даном, корак за корак, улазила сам у њихов свет, схватала њихову различитост, почела да их разумем и прихватам онакве какве јесу. Тако је наша заједничка прича добијала свој

правац. Постали су моја дечица којима желим да помогнем, тражила сам начин да им, у свету који им је недовољно разумљив, подарим нешто лепо што ће dospети до њихових срца и произвести њихову реакцију. Почела сам да схватам када и зашто су узнемирени, да им смета дуго седење у затвореној просторији, да су срећни и опуштени напољу у природи. Први излазак са њима до парка, био је проба за коју нисам знала како ће се завршити. Отишли смо до Храма Светог Саве и игралишта за децу и било нам је заиста лепо. Они су били задовољни, видело се да уживају. Одлазак на хиподром и њихово дружење са кобилем Форцом и дивним девојкама терапеуткињама је био прави погодак. У дивном амбијенту Београдског хиподрома деца су тимарила ову племениту животињу, шетали је, на крају, и зајахали. Њихова срећна лица говорила су више од било каквих речи. Свуда сам их водила: у музеје, на изложбе, ЗОО врт, Калемегдан, излете, сајмове... На свој начин су испољавали емоције, и увек сам видела реакцију. Славили смо рођендане и они су се радовали и дружењу и поклонима. Полако уз верне асистенте заиста смо постали екипа која функционише, разуме се и лепо се проводи.

Деца су се радовала једни другима, желели су да се сликају, загрле, нису више избегавали контакте, уживали су што су заједно. И мени је срце било пуно. Сваки дан је из њих излазило нешто ново, много сам о њима и од њих научила. Они сада завршавају своје трогодишње школовање. Вероватно ће остати и даље у школи, а ја ћу докле год будем радила, увек бити ту за њих, пратићу их, помагати и радовати се сваком успеху.

Увек ћу их памтити као моју драгу последњу генерацију и у мом срцу ће имати посебно место.

Весна Сибиновић-Миленковић

III/5

Одељење III/5 има осам ученика, од којих су два матуранти.

Саша Прендић и Анђела Милосављевић су прошле године били део III/6 разреда, али су њихови другари тада завршили школу.

Зато су се, ове године, Саша и Анђела прикључили III/5 одељењу и ту завршили четврти разред.

Ово је била година великих промена за ова два матуранта. Променили су и одељењског старешину.

У прве три године њихова разредна била је Драгица Лошић, а у четвртој Меланија Јоњевић.

Ипак, они су се лепо снашли и успешно прилагодили.

Уклопили су се у ново одељење и стекли нове другаре. Саши је пријало друштво других глувих ђака, а Анђела се спријатељила са Маријом и Милицом. Лепо су учили и успешно завршили разред.

Поносна сам што је Саша Прендић изабран за ученика генерације и, још једанпут му, од срца честитам!

На крају, драга децо, остаје ми само да вам пожелим пуно среће и успеха у животу!

Меланија Јоњевић

Ћак генерације

Саша Прендић је наш ћак од основне школе. Током свог школовања увек је имао све петице, па је носилац Вукове дипломе. Поред учења и дружења, Саша је био активан у бројним ваннаставним активностима и члан литерарне, драмске и спортске секције. Активно је учествовао у изради школског часописа. Глумио је у свим школским приредбама. Воли спорт, опробао се у различитим дисциплинама и успешно учествовао на бројним такмичењима. Ове године, обрадовао нас је освојеним другим местом у стоном тенису, а са другарима освојио је и прво место у фудбалу на Четвртим међународним спортским играма за особе са инвалидитетом Beograd Open 2018.

Меланија Јоњевић

Ближи се матурски растанак

Када сам била мала девојчица и мали ћак мислила сам да школско доба траје вечно. Била сам уплашена. Сада видим да све у животу брзо прође, па и моје школовање. Ја сам завршила трећи разред. Учила сам за фризера. Пуно сам се трудила, али стално размишљам о завршетку школовања и матурском растанку. Буде ми жао и крену ми сузе. Ускоро ће дан када ћемо да добијемо дипломе. Свако ће отићи у свој град. Отићи ће својим путем. Запослиће се, удаће и оженити. Питам се да ли ћемо се икада више видети и да ли ћемо да видимо нашу разредну Гоцу Петровић. Матурски растанак је тежак, али је и леп, јер то значи да смо сазрели и да смо спремни за многе обавезе.

Милана Шошић III/2 С.Ш.

Мој поглед у будућност

Убрзо ће крај школске године. Завршавам трећи разред и бићу фризер. Док се то не догоди, користим сваки тренутак да се дружим са својим другарима. Заједно смо на часовима, заједно на пракси и лепо се слажемо. Шта после завршене школе и добијене дипломе? Остаје ми да се сећам школских дана и прве љубави. Већ размишљам да ћемо се ретко виђати, јер су неки моји другови из других градова. Девојке ће се удати и бринуће о својим мужевима и деци. То су моје бриге. Запослићу се и радићу. Долазићу кући уморан. Дочекиваће ме мама, а једног дана и жена. Маштам да купим стан и ауто. Пуно ћу да путујем.

Стефан Лукић III/2 С.Ш.

На крају мог школовања

Пролази и четврта година мог школовања у овој школи. Нестају овог пролећа школски дани за које ме вежу успомене. Чини ми се да је јако брзо прошло упознавање, навикавање, приредбе, хор, дивни часови веронауке. Дивна наша разредна Драгица, поред које сам увек била сигурна и весела. Растајемо се ускоро и то за цео живот, тужна сам, јер ја више нећу имати летњи распуст.

Анђела Милосављевић III/5 С.Ш.

Полако пролазе и последњи дани мог школовања. У мојим мислима нижу се слике старих школских дана, као да је јуче било. Све нам је било чудно, непознато, сећам се првих наших лудорија, задиркивања, првих симпатија. У школи где смо се састали ту се и растајемо, сада не за време летњег распуста, него заувек. Ускоро ћемо сви у свечаним оделима са наставницима и васпитачима испратити старе школске дане. Неко ће на факултет, неко ће потражити посао, неко засновати породицу. Сигуран сам да ћемо сви понети сећања из школских дана са собом кроз живот. Увек ћу се сећати дана када сам учио знаковни језик, када сам упознао наставнице, другове. Волео бих да вратим старе дане и да све испочетка поновим. Жао ми је што се растајемо.

Саша Прендић III/5 С.Ш.

Матурско вече

Обичај је да се завршетак школовања обележи, па смо ове године матурско вече прославили у Крагујевцу. Ученици школе "Стефан Дечански" су требали, по договору, да буду у уторак, 4. јуна, у школском дворишту, у 12 сати. Они су стигли много пре заказаног времена. Млади, лепи, насмејани и усхићени већ су почели да се радују, да певају, али и да пуштају по коју сузу, а славље још није ни почело. Било их је 20. По уласку у комби возила и током вожње било је веома необично. Наставници, васпитачи, помоћник директора и директор школе су ћутали. Причала су само деца. Тема је била: провод, хаљине, шминка, фризура, одела, ципеле, кога ће видети из другог града, да ли ће се родити нека нова љубав... Брзо смо стигли у Крагујевац и сместили се у хотел "Шумарице". Кренуло се са пресвлачењем, поправљањем шминке и фризури и стављањем лептир машна. Ту су и ученици из Јагодине, Ниша и Крагујевца. Дружићемо се и славићемо заједно. Сви су се спремили за сликање. Направили смо једну заједничку фотографију да остане за сећање на матуру школске 2018/2019 године. На слици се види младост, лепота и расположење. Након уласка у свечану салу, дружење је почело. Музика је свирала, лајт шоу је треперио, а девојке и младићи из свих школа су играли. Ношени добром атмосфером нису ни мислили да би могли да седну. Плесали су ученици са другарима из своје школе, али и са другарима из других

школа. Стекао се утисак као да су сви заједно провели у једној школи све године школовања. Што се тиче ученика наше школе, на неке смо навикли да се истичу у игри, али било је и оних од којих нисмо очекивали тако добро расположење. Једноставно, нисмо имали прилике да их раније упознамо. Милош Урошевић је имао свој мали шоу. Није нас изневерио, јер га знамо баш таквог. Игру и песму је прекинула вечера, а након тога девојке и момци су поново уживали у тренуцима које ће памтити. Забава се наставила и организован је избор за најбољи плесни пар, за краља вечери и најлепшу девојку. Титулу краља вечери понео је ученик наше школе, Стефан Лукић. Сем што му је онако лепом и витком блистала круна на глави, добио је и пригодан поклон. Најлепша девојка те вечери је била из Крагујевца, а најбољи плесни пар из Ниша. Стигла је и прелепа торта и ватромет. Игри нема краја. Али, време много брже пролази кад је нешто лепо и забавно. Сат је неумољив. Откуцао је један после поноћи. Морали смо да се полако растајемо са матурантима из других школа. Поздрави, пољупци, сузе радоснице и растанак. Отишли смо у собе да спавамо, али сан неће на очи, па се дружење наших ученика наставило у собама до раних јутарњих сати. Ујутро смо устали, доручковали и кренули назад за Београд. У возилу није било буке и галаме као у одласку. Радиле су само емоције које се нису чуле, али су се зато виделе на лицима ученика. Видело се да су сазрели преко ноћи.

Гордана Петровић

Излет на Авалу

У четвртак, 20. септембра 2018. године, организован је излет за ученике од првог до осмог разреда наше школе. На излет су ишла 52 ученика у пратњи 9 наставника. Из Београда смо кренули аутобусом на Авалу. На Авали смо посетили споменик "Незваном јунаку" и Авалски торањ.

Ученици старијих разреда су имали прилику да виде место на коме је засађено 1300 стабала у част 1300 војника погинулих на Авали и Космају у борбама у току Првог светског рата. Туристички водич нам је објаснио симболику Споменика Незваном јунаку. Затим смо се попели на Авалски торањ са којег се пружа поглед на Београд. Ученици су имали прилику да помоћу телескопа посматрају наш главни град. Затим смо отишли на ручак у ресторан "Космајски борови". После ручка смо се попели до Споменика палим борцима космајског партизанског одреда на Космају. Ту смо чули о борбама на Космају у току Другог светског рата.

У пријатној хладовини парка испод споменика, ученици су провели време у игри све до повратка у Београд.

Костић Весна, Ивановић Мирјана

У Царској бари

Дана 4. октобра 2018. године, ученици средње школе са својим наставницима били су на излету у Царској бари.

Током путовања, у аутобусу, водич је одржао мини предавање о специјалном резервату природе у Царској бари као једином остатку некадашњег плавног подручја доњег тока реке Бегеј.

После релативно кратког путовања стигли смо до рибњака Ечка одакле смо пешице кренули до резервата природе. После краће шетње стигли смо до малог летњиковца и пристана за туристичке бродиче за обилазак Царске баре. Док је једна група ђака бродичем обилазила Царску бару, друга група је време провела у парку и уживала у природи. Крстарење бродичем је било поучно и занимљиво, а љубазна посада бродича са занимљивим аниматором је уз квизове знања и еколошке приче свима улепшала излет. Имали смо прилику да чујемо много тога о биљном и животињском свету Царске баре, о њеном историјату и о проблемима са којима се вредни чувари природе суочавају.

После вожње бродичем, пешице смо отишли до ресторана на ручак, где су се ђаци окрепили. После ручка, организовано под вођством водича, ишли смо у лагану шетњу "Стазом здравља" до видиковца.

После још мало слободног времена за одмор, дружење и уживање у природи, запутили смо се ка Београду пуни утисака и задовољни што је дан био сунчан и идеалан за излет.

Александар Матић

У Царској бари

Свако дете пред полазак на неки пут не може да заспи и целу ноћ само размишља о томе, било да је то одлазак на море, на екскурзију или оближњи град код неког рођака. Пред одлазак на излет у резерват природе Царске баре, дочекао сам хладно јесење јутро будан и мало уморан, али пун неописиве жеље да што пре пођемо на излет. Кренули смо тачно у осам са два аутобуса у пратњи професора. Из мог одељења је пошло нас четворо. Пут ми је пролетео брзо у посматрању крајолика, у разговору са другарима. Стигли смо на одредиште и тамо нас је дочекао водич који је био више него расположен да нас упозна са одликама ове баре. Укрцали смо се на бродич и кренули. Прво смо били мало уплашени да се брод не преврне, али смо се након пар минута навикли на вожњу, нарочито зато што је вожња била спора, а прича нашег водича веома занимљива. Царска бара се налази између три града Зрењанина, Новог Сада и Београда. Сам изглед Царске баре је на мене оставио јак утисак, јер подсећа на неке стране и нама непознате пределе. Ово је део нетакнуте природе која је инспирација многим заљубљеницима у природне лепоте и као таква веома занимљива за обилазак. Царска бара је обрасла трскама и шеваром, на њој се смењују разне боје од плавих језера, преко зелених и смеђих шума, па све до неке жуте и беле боје. Осим импресивне природе, она одише и богатим животињским светом. Ту се могу наћи дивља свиња, лисица, неке роде и чапље, многе врсте риба и жаба. Ова бара има и неки свој специфичан мирис који се не може описати. Водич је у току вожње постављао и питања

на која смо сви радо одговорили. Осим вожње бродом мало смо и шетали овим крајем и ближе видели све његове лепоте. Овде постоји и видиковац на коме је било могуће видети целу ову област. Ја сам као прави заљубљеник у природу много фотографисао и сачувао тај предиван предео и све његове карактеристике да се некад подсетим овог дивног излета. Били смо исцрпљени и гладни након обиласка и сви смо једва дочекали да седнемо у оближњи ресторан и ручамо. Након ручка

наставили смо шетњу по овом резервату, а на нашу жалост дошло је време и да пођемо назад за Београд. У повратку смо сумирали утиске и разговарали о томе како је ко доживео Царску бару. Наша земља је препуна природних лепоти, ја заиста уживам док их обилазим и упознајем ближе. Ови излети у природи служе да побегнем од градске буке и гужве и мало се опустим. Свима бих препоручио обилазак Царске баре, јер она одише миром и лепотом, а то је данас свима потребно.

Марко Радосављевић II/5 С.Ш.

Утисци са излета

Сви смо узбуђено ишчекивали да нам сване то јутро и весело кренемо на излет. Окупили смо се у школском дворишту. Сви су били весели и раздрагани. Кренули смо аутобусом, свако се сместио са својим друштвом. Моје друштво и ја смо све време проводили у причама и шали. Замишљали смо како изгледа Царска бара. Помало смо били нестрпљиви када ћемо стићи да све то видимо како изгледа. Када смо стигли прво смо кренули на пловидбу бродом по бари. Пловидба је трајала сат времена. Са нама је био водич који познаје флору и фауну баре и све нам је објашњавао. У бари се налазе разне врсте риба, а то су: шаран, бабушка, караш и још доста других врста. Једна риба је скочила из воде, то је њен поздрав за нас. Време је било лепо, сунчано и топло. Изашли смо из брода, ту је велика пољана, ту смо се одмарали и посматрали природу око нас. Друга група ђака је отишла да плови бродом, зато што је брод мали, па не можемо да станемо. Када су завршили са пловидбом, отишли смо у ресторан на ручак. После ручка смо отишли да шетамо кроз шарену шуму, стазом која се зове "стаза здравља". Поред шуме се налази бара којом смо пловили. Шума је прелепа, лишће је обојено јесењим бојама. Стаза је дугачка, па смо дуго пешачили и стигли смо до видиковца. Видиковац има огроман поглед на бару. Са видиковца смо се дивили природној лепоти баре. Истим путем смо се вратили до аутобуса назад за Београд. На излету је било прелепо и незаборавно.

Ана Миловановић II/5 С.Ш.

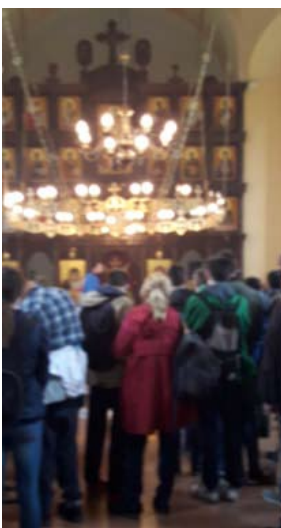
Винча

Киша је падала данима. Шарени кишобрани на све стране. Сиво небо, мокри облаци.

Ми смо чекали лепше време да идемо на излет. Одлука је пала - 2. јун.

Ми весељаци, наставници, родитељи и ђаци у недељно јутро смо се пред школом окупили. Наоружали смо се кишобранима, понели сендвиче и воду.

Стигли смо на Литургију у цркву Светог Петра и Павла у Винчи. Велика и лепа, зелена порта. Свештеник Драган нас је дочекао. На Литургији смо били озбиљни и мирни. Причестили смо се, а затим сели у лепу гостопримницу парохијског дома. Свештеник је прочитао молитву пре јела и благословио. Лепо смо се почастили и одморили. Добили смо на поклон по икону.

Када смо се опростили са нашим добрим домаћинима, кренули смо аутобусом, па кратко пешице до археолошког налазишта Винча.

Прво нас је дочекао прелепи и моћни Дунав, надошао од великих киша. Небо се пружило изнад реке, а топли зраци нас милују и греју. Уз брдашце смо се попели и угледали

археолога чика Драгана који нам је весело махао. Шта нам је он све лепо и интересантно испричао о овом делу нашег града и околине. Винчанска култура - пре много, много година, у време старијег каменог доба, када је било ледено доба, овде су људи живели у пећинама и били ловци. Када је прошло ледено доба почело је млађе камено доба. Клима је била пријатна, па су саградили куће и гајили биљке, житарице, воће. Имали

су и домаће животиње. По потреби су млели житарице и од таквог интегралног брашна правили хлеб. Имали су не огњиште, него пећи. Правили су посуђе од глине, обично за сваки дан, а и украшене посуде када им дођу гости. Од вулканског камена правили су косе и косили траву и житарице секли, као и бријаче, па су се бријали. Имали су

разбој. Од лана су правили одећу за топле периоде године лето. ДНК-а анализом утврђено је да су отисци прстију на играчкама дечији. Деца су, од 7. до 12. године, кроз игру, учила да праве играчке и рупу у камену

системом трења, да би направили чекић. Правили су колаче. Насиље нису трпели. Неваљалце би удаљавали из насеља, да буду сами, док се не поправе. Правили су фигурице у облику жене великих очију. Звали су је Велика мајка. Она је значила заштиту, пажњу, сигурност. Имала је раширене руке, што је значило добродошлицу. Живели су у миру неколико стотина година, што је најдужи уочен период без сукоба и рата. После је наступило метално доба. Шта је тада било све, ко то тачно може да зна.

У дивном и тихом воћњаку, у склопу налазишта, смо седели, разговарали, цртали, играли карте, сликали се, смејали се. Тамо су била и два велика пса чувара које смо без страха миловали. Неко се сунчао, неко седео у хладу, делили смо храну и слаткише и више пута одлагали полазак. Кише није било. Било је топло, сунчано и много лепо.

Дијана Вуковић

Заједници заједно

Нафтна индустрија Србије (НИС) већ 10 година са пријатељима из партнерских општина и градова предано ради на унапређењу квалитета живота грађана широм Србије. Кроз програм друштвено одговорног пословања "Заједници заједно" до сада је реализовано више од 900 пројеката из области: културе, спорта, образовања, здравства, волонтирања, хуманитарног рада и заштите животне средине.

У оквиру овог програма, у нашој школи је релизован пројекат "Додиром и покретом упознајмо свет", којим је набављена неопходна опрема за сензомоторну собу и Монтесори вртић у школи. Као партнер и пријатељ програма,

дана 19. новембра 2018. године, присуствовали смо свечаности одржаној у Београдском драмском позоришту, којом је обележен овај јубилеј.

На овој свечаности из НИС-а су поручили да кроз нови програм "Будућност на делу" настављају заједно са пријатељима и партнерима да граде бољу и лепшу Србију, као наш заједнички дом.

Ива Урдаревић

Твој лајк за наш плес

Реализацијом пројекта "Твој лајк за наш плес" ученици наше основне школе и припремно предшколске групе, уз помоћ наставница Ирене Чепић и Радице Аритонових, освојили су треће место у категорији НАЈПОПУЛАРНИЈА ПЛЕСНА ТАЧКА својим наступом "Can't stop the feeling" са 1.337 гласова (14,65%).

Плесом се може навијати за другаре, неговати тимски дух и осећај припадности школи.

Ирена Чепић, Радица Аритонових

Честитке за Европски дан језика

У школи је, поводом Европског дана језика 2018. године (26. септембар), током првог полугодишта школске 2018/2019 године, реализован онлајн пројекат на порталу e-twinning под називом "Честитке за међународни дан језика" ("Greetings for the European Day of Languages").

Наставници енглеског језика и ученици су успоставили сарадњу са другим школама за глуве и наглуве ученике из неколико европских земаља: Пољске, Италије, Украјине, Хрватске, Словеније, Грчке, Француске, Норвешке и Литваније.

Ученици су писали разгледнице вршњацима из других европских школа на енглеском које су послане поштом. Разгледнице које су добили су превели на српски језик и направили пано који је био изложен у холу школе. Слике паноа су објављене на порталу e-twinning.

Ученици су писали саставе о себи које су објавили на порталу e-twinning, а истовремено су читали саставе вршњака из партнерских школа за глуве и наглуве ученике и тако се међусобно упознали.

Претраживали су интернет да би на порталу e-twinning објавили видео записе о својој земљи и граду, али и гледали видео записе које су поставили њихови вршњаци из партнерских школа, чиме су се упознали са другим државама и њиховим културама.

Направили су видео речник основних комуникационих фраза и, по њима, најважнијих и најлепших речи на српском знаковном језику, са титловима на енглеском језику. Гледали су видео записе својих вршњака из других европских школа, на њиховим знаковним језицима и тако учили основе комуникације на страним знаковним језицима, али и уочавали сличности и разлике између европских знаковних језика.

Ученицима школе је пројектни рад био занимљив и радо су учествовали у свим активностима. Изразили су жељу да чешће учествују у различитим пројектима и да упознају своје вршњаке са којима су се током овог пројекта дописивали. Током рада на пројекту сви учесници су јачали своје дигиталне, лингвистичке, интеркултуралне и сарадничке компетенције.

Јавни наступ

Дана 3. јуна у позоришту "Душко Радовић" одржана је 48. Смотра културно забавних активности, у организацији Друштва дефектолога Београда. Наше ученице су наступиле уз пратњу наставница Ирене Чепић и Радице Аритонових.

Редакција

Ти можеш

Дана 4. децембра 2018. у Малом позоришту "Душко Радовић" је одржана четврта манифестација "Ти можеш" поводом Међународног дана особа са инвалидитетом. Наша ритмичко-фолклорна секција је наступала са песмом "Љубав је кад се неко воли".

Редакција

Сви смо исти

У уторак 4. децембра 2018. године у Малом позоришту "Душко Радовић" одржана је представа "Сви смо исти" која је део обележавања Међународног дана особа са инвалидитетом.

У извођењу овог кабареа, у којем главне улоге тумаче особе са инвалидитетом, учествовали су и ученици наше школе.

Редакција

New Year Amik 2019

У суботу 19. јануара 2019. године, наши ученици наступили су на манифестацији "New Year AMIK 2019" у Центру за културу "Влада Дивљан". Освојили су срца публике, а на крају наступа су добили медаље, дипломе и пакетиће.

Велику захвалност дугујемо ко-реографкињи Марини Максимовић, која је уз помоћ наших наставника припремала кореографију за учешће.

Редакција

Ученички парламент

Поводом Дечје недеље у уторак 2. октобра 2018. године, председник Ученичког парламента Ненад Калак, ученик II године средње школе, заменик председника Ивана Јовичић, ученица III године средње школе, са наставницима – координаторима Ученичког парламента, Драгицом Лошић и Маријом Радовановић, присуствовали су Седници представника ученичких парламената Републике Србије и деце - активиста и активисткиња у области права деце у Народној скупштини Републике Србије на тему "Како препознати и шта радити – за одрастање без насиља". Ученици су се активно представили - Ивана Јовичић је говорила за говорником и добила огроман аплауз.

Драгица Лошић

Чути и разумети

Друштвено одговорна акција посвећена особама са оштећеним слухом "Чути и разумети" реализована је у петак 21. септембра у школи "Бубањ" у Нишу. Деца из Суботице, Новог Сада, Београда, Јагодине, Крагујевца и Ниша уживала су у извођењу инклузивне представе "Алисе у земљи чуда" у луткарском позоришту, као и шетњи нишком тврђавом у пратњи туристичког водича из Ниша.

Редакција

Нисте сами

У четвртак 11. октобра 2018. године у Београду, у Малој сали Народне скупштине Републике Србије, ученици средње школе и наставници су присуствовали презентацији и првој од укупно 6 трибина, кампање "Нисте сами", која има за циљ превазилажење предрасуда према младим особама са проблемима из области менталног здравља као и особама са инвалидитетом.

Редакција

Међународни дан толеранције

У петак 16. новембра 2018. године обележен је Међународни дан толеранције, као дан који све људе треба да подсети на поштовање и уважавање других и другачијих.

Редакција

МЕЂУНАРОДНА НЕДЕЉА ГЛУВИХ МЕЂУНАРОДНИ ДАН ЗНАКОВНИХ ЈЕЗИКА SEPTEMBER 2018			
ПРОГРАМ	21.09.	10:30 - 11:30	Промоција СЗЈ
	21.09.	12:00 - 14:00	Фестивал ове недеље
	22.09.	18:00 - 20:00	Фестивал ове недеље
	22.09.	21:00 - 05:00	Журка - SIGN Party
	23.09.	12:00 - 14:00	Промоција СЗЈ
	26.09.	14:00 - 15:00	Јавни час СЗЈ
	27.09.	18:00 - 22:00	Републички фестивал ове недеље

Међународна недеља глувих

Међународна недеља глувих се већ деценијама обележава широм света, а од ове године ће по први пут заједница глувих у читавом свету прославити и међународни дан својих матерњих (знаковних) језика. Тим поводом, Градска организација глувих Београда је организовала манифестацију, у периоду од 21. до 27. септембра.

Редакција

БОСИФЕСТ

У оквиру БОСИФЕСТ-а, у среду 10. октобра 2018. године у 14 часова у Сава центру на пројекцији филма "Последња година" присуствовали су ученици средње школе.

Редакција

Пројекција филма

У оквиру "Босифеста" гледали смо леп филм. Била сам срећна, док сам гледала. У том филму се ради о деци која не чују и која имају право да добију тумача за знаковни језик како би се лакше споразумевали.

Марија Игњатић II/5 С.Ш.

У туђим патикама

Мултимедијалним програмом "У туђим патикама", који је по тексту Јасминке Петровић режирао Владан Ђурковић, у Омладинском позоришту Дадов почео је Шести фестивал за децу "Крокодокил" који организују удружења Крокодил и ОК-Образовање и култура.

Фестивал је посвећен толеранцији и прихватању различитости.

Ученици су били на представи "У туђим патикама" 12. октобра 2018. године.

Редакција

У библиотеци

Током месеца септембра и октобра 2018. године ученици основне школе су посетили библиотеку "Борислав Пекић".

Прича "Лења бубамара" била је инспирација ученицима да насликају радове које је љубазна библиотекарка Сандра изложила у простору библиотеке.

Редакција

Тржница идеја

У петак 29. марта 2019. године одржана је шеста "Тржница идеја" у Југословенској кинотеци у Узун Мирковој број 1.

Циљ манифестације је успостављање сарадње ресора образовања и установа културе које својим садржајима могу да постану активни учесници у образовању деце и младих.

На манифестацији су се присутнима обратили госпођа Богдана Опачић из Завода за проучавање културног развитака и госпођа Снежана Павловић из Министарства просвете, науке и технолошког развоја.

Редакција

Покренимо нашу децу

Наша школа је са ученицима нижих разреда основне школе, уз помоћ учитељице Весне Костић и наставника Филипа Тасића, учествовала на Aqua Viva конкурс "Покренимо нашу децу".

Честитамо добитницима награда и свим учесницима у конкурс!

Филип Тасић

Трг бајки

Од 1. до 30. децембра 2018. године на тргу испред Вука и ГО Звездара на Булевару револуције у склопу празничног програма Београдске зиме и традиционалне новогодишње манифестације "Трг бајки", свакодневно су игране наше народне бајке, опере за децу, луткарске представе, концерти, презентације, едукативне и еколошке радионице, представљање српских народних заната...

Редакција

Новогодишњи маскенбал

У четвртак 27. децембра 2018. године ученици су се радовали и уживали у Новогодишњем маскенбалу и дружењу. Подељени су новогодишњи пакетићи и додељене дипломе за најоригиналније маске.

Редакција

Пантомима и оригами

У петак 22. марта 2019. године ученици VII и VIII разреда су поводом Светског дана пантомиме учествовали у радионици пантомиме и оригамија у просторијама ГО Савски венац.

Радионицу су водили познати пантомимичари, наш Марко Стојановић и гост из Украјине. Гост из Јапана је упознао ученике са вештином прављења оригамија.

Редакција

Ђаци вас моле - успорите поред школе

У месецу марту је реализована акција "Ђаци вас моле - успорите поред школе", ЈКП-а "Паркинг сервис".

Ученицима првог разреда основне школе подељени су прслуци.

Реализатор акције је господин Миљан Војиновић.

Редакција

Варјаче као лутке

Ученици III/1 воле ликовно. Уз децје песме и лутке, прављене од варјача, постају као живе. Помоћ су пружиле наставнице Снежане Тадић, Весне Костић и наставница Весна Комарица из кројачке радионице.

Редакција

Фестивал науке

Дана 29. новембра 2018. године отворен је XII по реду Фестивал науке под називом "Земља будућности". Школа за глуве-наглуве "Стефан Дечански" организовала је да наставници одведу своју децу да обиђу и науче нешто ново. Видели смо начин исхране сваког човека, гледали смо како се прави сапун и то су занимљиви огледи из хемије, онда смо посматрали планете које се крећу око наше земље и колико траје њихова ротација и револуција. Ђаци су научили много тога.

Редакција

Изложба ускршњих јаја

У суботу 20. априла 2019. године на празник Васкрсења Лазаревог - Врбица, одржана је традиционална манифестација, "Изложба ускршњих јаја" од 10 часова у порти храма Св. Саве на Врачару у организацији ОШ "НХ Душан Дугалић", под покровитељством Градског секретаријата за образовање и дечију заштиту и са подршком старешине Храма Светог Саве.

Манифестацију је припремило и реализовало 16 школа за ученике са сметњама у развоју са територије града

Београда, као и неколико удружења за помоћ особама са сметњама.

У току манифестације "Изложба ускршњих јаја" испред храма "Светог Саве", директори школа за образовање ученика са сметњама у развоју су организовали посету Хуманитарној организацији за помоћ особама са сметњама у развоју "Дечје срце".

Домаћин, Горан Ројевић нам је уприличио обилазак просторија ове изузетно хумане организације, која је у граду Београду препознатљива по обуци и ангажовању личних пратиоца деце. Након упознавања са организацијом рада, начињен је акциони план облика сарадње, а затим смо сви заједно уживали у новоотвореном локалу "Звуци срца" у срцу Врачара, у ком однедавно раде особе са сметњама у интелектуалном развоју, а отворен је уз помоћ хуманитарне организације "Дечје срце".

Захваљујемо на дивном гесту који је један сунчан дан претворио у дан пријатеља дечјег срца.

Бојана Јовановић

На Калемегдану

У понедељак 1. октобра 2018. године, ученици седмог и осмог разреда су били у прилици да обиђу Београдску тврђаву уз помоћ јединственог водича за особе оштећеног слуха – таблета са апликацијом, која садржи мапу са 22 локације – 22 приче преведене на српски знаковни језик (у видео форми), као и упутство за коришћење водича.

Обишли смо главну Стамбол капију, Војни музеј, Сахат капију и Сахат кулу, Тврђавски топ и Аустријску капију, цркву Ружицу и цркву Свете Петке, зграду Завода за заштиту споменика културе града Београда, споменик Победник, Римски бунар, споменик захвалности Француској и уметнички павиљон Цвијета Зузорић.

Редакција

Музеј Николе Тесле

Ученици седмог и осмог разреда су у уторак 25. септембра 2018. године посетили један од најинтересантнијих и најбитнијих музеја у Београду, музеј Николе Тесле. Током посете музеју сазнали смо нешто више о животу, идејама и изумима овог научника, а били смо и у прилици да истражујемо неке од експоната. Кустос музеја водио нас је кроз живот и рад Николе Тесле, а како нам је било погледајте на фотографији.

Лидија Плавшић, Мирјана Ивановић

Традиција за будућност кроз нити свиле

Власница Студија "Марушка", Мара Топаловић, у Прељини код Чачка, скоро двадесет година осликава ешарпе и ручно шије кравате које носе најмоћнији људи света, попут Владимира Путина, краљице Елизабете, Ангеле Меркел, Хилари Клинтон, Мишел Обаме, Александра Вучића и многих других. Данас успешно сарађује са великим бројем компанија које су препознале њену креативност.

Спој креативности, емоција, стваралаштва, историје и престижа пренет на мараме, ешарпе и хаљине са мотивима уметничких дела највећих југословенских уметника и сликара, као и мотивима из српске историје и књижевности оставља јединствен утисак и открива нови поглед на уметност и моду какву познајемо. На овај начин су изузетна дела ликовне уметности претворена у мала носива ремек дела на свили и приближена широком аудиторијуму.

Кроз сваки експонат, али и целокупну поставку изложбе, представљена је прича којом се традиција, кроз танке нити свиле, преплиће са будућношћу у којој уметност поприма нове облике и форме. Тиме је испуњен и циљ ове изложбе да подсети на важност српског културног стваралаштва и значај заборављених вредности.

Весна Ђирић

Донација слаткиша

Акција под називом "Наше мало - за дечији осмех" траје већ више од годину дана.

Покретач акције је Анастасија Вујић ученица VII разреда, координатори вероучитељ Ненад Вујић и његова супруга Јелена, а учесници су: "Комерцијална банка", "Факултет за медије и комуникације", ОШ "Краљ Петар II Карађорђевић", "Техничка школа ГСП", Дом здравља Вра-

чар, Стоматолошки факултет и још много добрих људи из нашег окружења.

Сваког месеца посећују 16 дечјих болница, школа које похађају деца са посебним потребама и домове за незбринуту децу.

Специфичност акције је да се не донира новац већ само слаткиши, бојанке, играчке.

Редакција

Донација

У четвртак 11. октобра 2018. године компанија Marbo Product донирала је лопте и пакетиће ученицима наше школе.

Догађају је присуствовала помоћница министра просвете, науке и технолошког развоја Весна Недељковић.

Редакција

Професионална оријентација

У петак 17. маја 2019. године у 11 часова у свечаној сали одржан је састанак поводом професионалне оријентације ученика.

Редакција

Доктор уметности

У оквиру Дана савремене уметности, дана 28. маја 2019. године, Факултет савремених уметности свечано је промовисао свршене студенте дипломских, мастер и докторских студија. Поносни смо што је у звање доктора уметности промовисан наш професор ликовне културе, Владимир Магделинић. Како је истакао ректор овог универзитета нашем Влади глувоћа није сметала да дође до врха.

Ментор нашег колеге био је познати сликар - академик проф. др Владимир Величковић. Тема и мотив рада др Магделинића су били ученици наше школе.

Током трогодишњих студија направио је заиста огромну галерију портрета ученика.

Доктору уметности, Магделинић Владимиру од срца честитамо и желимо још пуно успеха!

Славенка Јанковић

Васкршње ликовне радости

Након селекције дечјих ликовних радова на конкурс "Васкршње ликовне радости деце Београда 2019", који је организовало удружење Пријатељи деце Србије награђен је рад наше ученице друге године средње школе Делорије Минде. За излагање изабрани су радови Хелене Ракић из VII/1 и Кристине Анђелковић из VIII/1.

У четвртак 25. априла 2019. године у Центру за културу "Шумице" уручене су дипломе и награде најбољим ликовним радовима. Ученица Делорија Минда са својом разредном Бојаном Јовановић присуствовала је свечаности и добила диплому и награду.

Честитамо!!!

Бојана Јовановић

У сусрет јесени

У четвртак 18. октобра 2018. године реализован је час "У сусрет јесени". Тим поводом Верско добротворно старатељство Српске Православне Цркве је донирало јабуке, а Комерцијална банка слаткише. Час је одржан у школском дворишту. Наши најмлађи ђаци су се маскирали, док су остали са наставницима утврдили знања о карактеристикама јесени. Затим су ученици у оквиру јесење радионице направили занимљиве радове.

Дијана Вуковић

Дечја недеља:

“Моје је право да живим срећно и здраво - за одрастање без насиља”

У организацији Пријатеља деце Београда установљена је традиционална манифестација Дечја недеља. У оквиру те манифестације је одржана изложба ликовних радова ученика из свих београдских општина. Запажена су и изложена три ликовна рада ученика наше основне школе: Новака Јовановића, ученика петог разреда, Марине Станојевић и Кристине Анђелковић, ученице осмог разреда.

На изложби која је одржана 5. октобра 2018. године у установи Вождовачки центар “Шумице”, уз пригодан програм, Кристина Анђелковић је освојила треће место за ликовни рад на тему: “Моје је право да живим срећно и здраво – за одрастање без насиља”. Поред дипломе за најбољи ликовни рад, награђена је и књигом Иве Андрића “Проклета авлија”. Такође, велико признање је и то што се њен рад налази на насловним странама каталога изложених радова, а и на програму активности Дечје недеље.

Ксенија Тодоровић

Дечји октобарски салон, 2018.

“Бајке... било једном”

Тема овогодишњег Дечјег октобарског салона била је “Бајке... било једном”. Смисао теме је био да се покаже каква је улога бајки и данас у свету компјутера, интернета, “паметних” телефона...

На жалост, у овом новом времену деца се мало друже са књигама, а бајке нам, не само у раном детињству, дају поуке о томе како да разликујемо добро од зла, лепо од ружног, паметно од глупог. У свет бајки нас пре свих уведе родитељи, а затим и школа.

Чувени немачки песник и филозоф Фридрих Шилер је говорио: “Дубље значење лежи у бајкама које нам причају у детињству него у било којој истини које се учи касније у животу”. А, Алберт Ајнштајн, научник физичар је написао: “Ако желите да деца буду паметна, читајте им бајке. Ако желите да још буду паметнија, читајте им још бајки”.

Изложени радови на октобарском салону показали су како деца добро разумеју и воле бајковите приче.

У Музеј примењене уметности пристигло је преко хиљаду и двеста радова. Жири је одабрао 270 најбољих, који су изложени. Међу њима је и рад наше изузетно талентоване ученице осмог разреда Кристине Анђелковић. Њен предиван рад у колаж – комбинованој техници под називом “Они су ми помогли да разумем свет” приказује ликове из шест прича – бајки: Мала сирена, Пепељуга, Петар Пан, Девојчица са шибицама, Снежана са патуљцима и Краљ жаба. Међусобно повезани ликови приказују не само естетски доживљај, већ машту којим се њен рад одликује.

Ксенија Тодоровић,

Дан хлеба

Поводом Дана хлеба, 16. октобра 2018. године, ученици осмог разреда са наставницом ликовног Ксенијом Тодоровић у ликовној радионици су маштовито креирали торте и колаче. Израда је била у комбинованој техници. Ученица осмог разреда Хелена Ракић је израдила интересантни рад у колаж техници, а ученик петог разреда Никола Николић свој предивни ликовни рад.

Неке од тих радова су ученици поклонили деци у Дому за незбринуту децу.

У сласт, мљам!

Ксенија Тодоровић

Светски дан хлеба

У уторак 16. октобра 2018. године поводом обележавања светског Дана хлеба нашу школу су посетили и даривали ученике представници компаније “Дон Дон”.

Након посете, ученици наше школе и представници “Дон Дон”-а дружили су се са децом из Прихватилишта.

Као знак захвалности ученици наше школе добили су књигу “Наша деца”, ликовни рад деце из прихватилишта и захвалницу.

Редакција

Активности одреда извиђача "Стефан Дечански"

Марш "Трагом ослободилаца Београда"

Савез извиђача Београда поводом недавне прославе 100. година од пробоја Солунског фронта у Првом светском рату, као и прославе 74 године од ослобођења Београда у Другом светском рату, одржао је акцију Марш "Трагом ослободилаца Београда", дана 21. октобра 2018. године. Током 80-тих година извиђачи и планинке су на овај начин желели да покажу из којих све праваца је започела операција ослобођења Београда, куда су се кретале колоне Црвене армије и НОВЈ, и 20. октобра 1944. године ослободиле главни град тадашње Краљевине Југославије који је био под окупацијом пуних 1287 дана. Ове године, желели смо да покажемо захвалност и онима који су бранили Београд приликом напада на наш град у Првом светском рату.

Смотра полетараца Београда

Смотра полетараца Београда "Жика Мика 2018" је традиционална активност коју Савез извиђача Београда организује за своје најмлађе чланове. Ова активност је још једна одлична прилика за све полетарце и пчелице да се боље упознају, друже, покажу шта знају и умеју, науче пуно нових занимљивих ствари и проведу сјајан и забаван дан заједно.

Смотра полетараца се одржала у београдском зоолошком врту, у суботу, 3. новембра у периоду од 9 до 14 часова.

Наши извиђачи су учествовали у активностима такмичарског карактера Новинар за рубрике: Граматичар, Дневник у 7, Кефалица, Фоторепортер, Интервјуиста, Новински уредник, Игра изненађења.

Пролетарчева новогодишња јелка

Наш одред "Стефан Дечански" је ову годину завршио учешћем на традиционалној акцији извиђача "Новогодишња јелка". Као и претходних

година, било је весело, раздрагано, а игре су се низале једна за другом: да се упознамо, да закачимо ирвасу нос, ја сам постао ирвас, полетарци маскирају предводника, песмица, атом 3,5, од картонске кутије су се правиле санке, коцкица и поклони.

Захвалница коју смо добили од Савеза извиђача Београда подсећаће нас на учешће на овој акцији.

Поповић Страхиња, Јовић Милош, Малешевић Андреј, Калак Ненад, Савић Катарина

Извиђач у Београду

Традиционална акција је специфичног карактера са задацима који су имали за циљ упознавање нашег главног града, као и савлађивање појединих захтева вештарства из програма Савеза извиђача Србије.

Акција под називом "Београд, град спорта" се одржала 21. априла на Славији и у ширем центру Београда. Током акције, користили смо све линије градског јавног превоза и учествовали у такмичарским дисциплинама: Панорамски снимак, Скица маркантног објекта, Тест о извиђачкој организацији, Тест о занимљивостима Београда, Илегалац, Процена од ока, Чворови.

Верица Станојевић, Достана Лaziћ

Употреби машту - покрени рециклажу

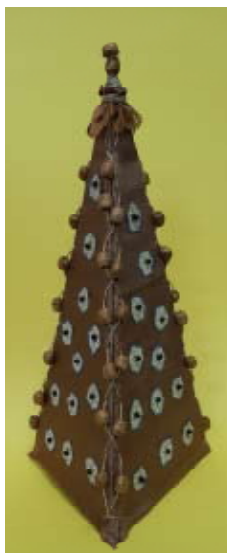
Јавно комунално предузеће "Градска чистоћа" осмислило је новогодишњу едукативно - креативну акцију "Употреби машту – покрени рециклажу", која ће се реализовати у свим београдским основним школама за ученике од првог до четвртог разреда.

Циљ акције је да ученици направе новогодишњу јелку од рециклабилног отпада.

За израду јелке се могу користити сви рециклабилни материјали: пластика (пластичне флаше, чаше, кесе и други производи од пластике), лименке, конзерве, папир, картон, текстил и дрво.

Наша школа је на конкурс учествовала са предивним јелкама.

Редакција

Покров

Реч покров је стара и има неколико значења: покривач, штит, заштита, заступање, брига, платно.

Наша заштитница и она која нас заступа (моли се) пред Богом јесте Богомајка.

У давна времена два монаха су је видела како стоји испред окупљеног народа на богослужењу у цркви. Окружена анђелима и светима, држала је на својим светим рукама платно изнад народа, као да људе штити и покрива све људске бриге својим молитвама и љубављу.

Ми смо се нашој Богородици помолили и поклонили на њен празник, Покров Пресвете Богородице 14. октобра 2019. године у манастиру Раковица.

Дијана Вуковић

Божих је диван дан

Свако има рођендан. На рођендан позове пријатеље, па се веселе и госте.

На један рођендан су позвани сви и велики и мали, то је рођендан нашег Господа Исуса Христа - Божић.

У славу Божића, 26. децембра 2019. године, сва су деца показала своје благословене способности. Чули су се смех и ноте, речи и аплаузи. Торте није било, зато што су наши ђаци слађи од шећера. Богу смо поклонили наш труд и радост и једни - другима пожелели здравље и лепе тренутке у току предстојећег одмора са својим породицама.

Дијана Вуковић

Слава Светом Стефану Дечанском

Нашу славу Светог Стефана Дечанског прославили смо зимус окупљени, весели, распевани.

Прво смо заједно направили славски колач, после смо заједно спремили приредбу и заједно дочекали госте. И тако заједно и увек заједно, из године у годину, славску свећу палимо, радујемо се једни - другима и радост и молитву и поштовање шаљемо Светом Краљу у Дечане и Богу на висинама.

Дијана Вуковић

Савиндан

Ова 2019. година је посебна, јер је прошло 800 година од када је наш Свети Сава постао први архиепископ српски, црква самостална, држава јака, а народ слободан.

Он је један велики човек и велики пример свим честитим људима. Он је наш добри духовни отац који се кроз векове, са другим светим Србима, моли Богу за душе наше, за здравље наше и да нас има. Он је људско биће о чијем животу ни непријатељи не рекоше и не написахше ништа лоше и никад не слагаше. Он својим животом, радом и молитвом постиде, па поправи многе.

Слава ти велики духовниче, учитељу, родитељу нас Светосаваца и смерни слуго Бога Живога.

Дијана Вуковић

Писмо за маму

У петак, 8. марта, одржан је угледни час "Писмо за маму". Час је одржан у VI разреду. Ученици су на часу научили како се правилно попуњава коверта, направили су мами честитку за Осми март и отишли у пошту да пошаљу своје писмо.

Часу су присуствовали браћа и сестре ученика као додатна подршка у раду. Тако су ученици поред знања и вештина које су стекли, развили осећај о значају заједничког рада и неговања блиских односа у школи и породици.

Маријета Мандарић

Огледни час из хемије

У четвртак 21. марта 2019. године у свечаној сали одржан је огледни час из хемије.

Реализатори часа били су Томислав Тости, асистент на Хемијском факултету и наставница Олгица Славковић.

Редакција

Угледни час

У среду 3. априла 2019. године одржан је угледни час под називом "Развој говора у корелацији са стимулацијама покрета".

Реализатори часа су наставница стимулација покрета Снежана Николић и наставници предшколских група.

Редакција

Парадресурно јахање

У суботу 22. септембра у 16 часова на хиподрому у Београду одржано је такмичење у парадресурном јахању Beograd Open 2018. Чланица коњичког клуба "Бојчин", наша ученица Анђела Илић освојила је прво место.

Честитамо!

Весна Костић

Шта знаш о саобраћају

У петак 21. септембра у 10 часова одржано је 29. такмичење "Шта знаш о саобраћају?" у О.Ш. "Радивој Поповић". Ученици наше школе освојили су прво место. Честитамо свим ученицима и наставнику.

Редакција

Матрикс семинар

У уторак 26. фебруара одржан је семинар Matrix-а у нашој школи.

Захваљујемо колегиници Ани Луис на сјајном презентовању нових линија боја.

Редакција

Такмичење фризера

Дана 15. маја, у Вршцу, одржано је 21. Републичко такмичење фризера за ученике специјалних школа. Од укупно десет такмичара наша ученица Зорица Миодраг освојила је треће место, а Катарина Савић је седмоласирана. Ученици су прво полагали тест знања из стручних предмета, а затим су имали практични део, који се састојао из шишања и прављења фризура. Ученици су задовољни постигнутим резултатима. Лепо су се провели и дружили на такмичењу и стекли нове пријатеље.

Бојана Јовановић

21. Републичко такмичење у знању и вештинама

У Јагодини, 12. априла, одржано је 21. Републичко такмичење у знању и вештинама, образовни профил пекар.

Такмичење се састојало из теста знања и практичног дела - израда пекарске кифле. Нашу школу представљали су ученици II/3 одељења, Ивана Јовичић и Момир Мајсторовић. То је уједно било прво представљање наше школе на оваквом такмичењу. Ученици су на тесту знања освојили максималан број бодова, а на практичном делу, од 36 учесника, заузели су шесто место.

Школа у Јагодини се показала као добар домаћин, ученици су се лепо дружили и носе лепе утиске са такмичења.

Драгица Лошић

Спортске вести

Beograd Open

Свечано отварање Beograd Open 2018 међународних спортских игара особа са инвалидитетом одржано је у петак 21. септембра у спортској сали Дечјег спортског центра "Мајдан".

Ученици наше школе освојили су прво место на такмичењу у фудбалу у петак, 21. септембра 2018. године.

Наши ученици су били успешни и 22. септембра 2018. године на такмичењу у атлетици у различитим дисциплинама.

Прво место освојили су: Ана Влашић - бацање кугле, Мира Алилковић – трка на 60 м, Катарина Савић – скок у даљ, Кенан Кучевић - бацање кугле. Друге су биле Сузана Мркоњић - скок удаљ и Ана Влашић - трка на 60 м. Трећепласирани су били: Мира Алилковић - скок удаљ, Тијана Радисављевић - трчање 60 м, Бранислав Живановић - трка на 200 м, Далибор Матић – трка на 400м.

У недељу, 23. септембра 2018., одржано је и такмичење у стоном тенису. Прва је била Катарина Савић, друго место освојили су Сузана Мркоњић и Саша Прендић, а трећепласирани су били Мира Алилковић и Кенан Кучевић.

Првенство Београда

У среду, 24. октобра 2018. године, у спортском центру Бањица - Вождовац одржано је такмичење у стоном тенису – Првенство Београда.

Пласман наших ученика: прво место освојили су Сузана Мркоњић и Бранислав Живановић, други су били Катарина Савић и Ненад Милованчевић, а трећи Делорија Минда, Кенан Кучевић и Андреј Малешевић.

У уторак, 20. новембра 2018. године, одржано је Првенство Београда у пливању у организацији Спортског савеза особа са инвалидитетом Београда у спортском центру Милан Гале Мушкатировић.

Пласман наших ученика на првенству у пливању: први су били Николић Борис и Сабина Бордицијуц, друго место освојили су Тијана Радисављевић и Андреј Малешевић, а трећепласирани су били Станојевић Александар и Сузана Мркоњић.

Турнир у шаху

У четвртак, 29. новембра 2018. године, поводом Међународног Дана особа са инвалидитетом у просторијама библиотеке Дома за одрасла инвалидна лица на Бежанијској коси у Земуну оджан је традиционални

турнир у шаху за децу и младе са инвалидитетом. Михајло Кузмановић је освојио треће место на турниру у шаху.

Игре без граница

У четвртак, 6. децембра 2018. године, у хали Александар Николић (хала Пионир) реализована је спортска манифестација "Игре без границе" која је одржана поводом Међународног дана особа са инвалидитетом.

Републичко такмичење

У среду 8. маја 2019. године одржано је Републичко такмичење у атлетици у ШОСО "Веселин Николић" у Крушевцу. Ученици основне школе су остварили следећи пласман: Кенан Кучевић освојио је треће место у трци на 100 метара и прво место у бацању кугле, Сузана Мркоњић је била друга у скоку у даљ и бацању кугле, Хелена Ракић је у скоку у даљ освојила треће место, а Сабина Бордицијуц је била трећа у трци на 80 метара. Успешни су били и средњошколци: Мира Алилковић је у трци на 80 метара била друга, Зорица Миодраг је била прва, а Катарина Савић трећа у бацању кугле и Ненад Калак је био другопласирани у трци на 100 метара.

Републичко такмичење у стоном тенису и шаху, одржано је у Ужицу, 17. маја 2019. године. На такмичењу у стоном тенису успешни су били наши основци: Хелена Ракић, Сузана Мркоњић, Сабина Бородицијуц, Лазар Алилковић, Новак Јовановић и Кенан Кучевић су освојили друго место. И наше средњошколке Катарина Савић и Виолета Бркић су освојиле друго место на ово, такмичењу. У шаху наши ученици су освојили друго место у генералном пласману.

Турнир у фудбалу одржан је у Београду, на Ади Циганлији, 14. маја 2019. године. Републичко такмичење у кошарци, одржано је у Београду, на Ади Циганлији, 29. маја 2019. године. Наши основци освојили су прво место у мушкој и женској конкуренцији, а код средњошколаца девојке су биле друге, а момци трећи.

Дан изазова

У сарадњи са асоцијацијом "Спорт за све", 29. маја, успешно смо реализовали дружење у оквиру акције под називом "Дани изазова". Ученици наше школе, узраста од првог до четвртог разреда су, у друштву својих наставника, решавали разне задатке. Неке игре, као што су кошарка, пикадо, скакање са пилатес лоптом и куглање, посебно су заинтересовали наше ђаке. Сви ученици уживали су у реализованој активности.

Славица Убовић, Дарко Ђорић, Филип Тасић

Развијање језичких компетенција код ученика средњошколског узраста

У оквиру Недеље посвећене настави страних језика, од 1. до 4. октобра, Фондација Темпус је организовала дводневну обуку "Развијање језичких компетенција код ученика средњошколског узраста", која је одржана у хотелу "Метропол" у Београду, дана 3. и 4. октобра 2018. године. Конференција је била намењена првенствено наставницима енглеског, француског и италијанског језика, а предавања и радионице су покрили теме као што су структурисано излагање на страном језику, CLIL метода у настави страних језика, као и пројектно орјентисана настава.

Ива Урдаревић

The English Book Day

Дана 17. новембра 2018. године, у Задужбини Илије М. Коларца у Београду, одржана је конференција The English Book Day. На овој конференцији присуствовали смо предавањима истакнутих стручњака који су са присутнима поделили део свог богатог искуства у области методике наставе енглеског језика. Конференција је била пропраћена богатом изложбом књига.

Предавачи и теме предавања су биле следеће:

- Russell Stannard: "What technologies are really impacting on teaching and learning?"
- Jon Wright: "Creative conversations in class: help your students get more from speaking activities."
- John Harrop: "Using puppets in the infant and primary classroom".

Ива Урдаревић

Дани дефектолога

Стручно-научна конференција са међународним учешћем Дани дефектолога Србије одржана је на Златибору од 21. до 24. фебруара 2019. године.

Група дефектолога из наше школе учествовала је на овој конференцији са три рада:

1. Математика у слици и речи – пример добре праксе, Верица Станојевић, Јасминка Петровић,
2. Примена адаптираних Лингових гласова у раној рехабилитацији глуве и наглуве деце - практичан приказ, Мелита Голубовић, Драгана Стевановић,
3. Значај кондиционирања и вежби аудио-визуелних стимулација за испитивање слуха, Биљана Јанковић.

Редакција

Стручно предавање

У петак 12. октобра 2018. године у 12 часова у учионици број 74 одржано је стручно предавање "Формативно и сумативно оцењивање и примери примене у педагошкој евиденцији", дипл. педагога Славице Чарапић и дипл. дефектолога Катарине Петровић.

Редакција

Актуелности у едукацији и рехабилитацији особа са сметњама у развоју

Шести стручно-научни скуп са међународним учешћем "Актуелности у едукацији и рехабилитацији особа са сметњама у развоју" одржан је у Београду 25 и 26. маја 2019. године, у организацији Ресурсног центра за специјалну едукацију и Асоцијације за когнитивну неурорехабилитацију, Београд.

Циљ скупа је био упознавање стручне и научне јавности са актуелним тенденцијама у раду са децом, младима и одраслим особама са сметњама у развоју, као и размена знања и искустава између стручњака, истраживача и активиста који се из перспективе различитих дисциплина, теоријски и практично баве едукацијом и рехабилитацијом особа са сметњама у развоју. На скупу су се традиционално окупили професионалци са простора Србије, Босне и Херцеговине, Словеније, Хрватске, Северне Македоније, Црне Горе, али и из других држава. Након пленарног дела, учесници скупа су били у могућности да се упознају са бројним новинама у едукацији и рехабилитацији особа са сметњама у развоју кроз усмене и постер презентације. Рад под називом "Рана интервенција у раду са децом оштећеног слуха-наглувом", аутора Јасмине Карић, Мелите Голубовић, Драгане Стевановић и Лепосаве Петровић приказан је на овом скупу. Циљ рада је приказ пружања ране подршке кроз едукацијско-хабилитацијски рад са децом од пете године живота, која имају оштећење слуха у школи "Стефан Дечански", као и рад на припремању родитеља и пружању подршке свим члановима породице, како би се остварили оптимални услови за развој детета. У раду је приказан едукацијско-хабилитацијски програм рада који садржи више фаза. Посебан део рада односи се на рад са бебама и децом између дванаестог и двадесетчетвртог месеца живота. Рад обилује практичним искуствима и конкретним предлозима за стимулисање раног развоја. Програм је добро систематизован, научно и стручно заснован и представља резултат дугогодишњег рада са децом оштећеног слуха.

Мелита Голубовић, Драгана Стевановић

Обука за примену стандарда постигнућа за предмет страни језик

У периоду од 22. новембра до 31. децембра 2018. године одржана је онлајн "Обука за примену стандарда постигнућа за предмет Страни језик за наставнике у основној школи (енглески језик, француски језик, немачки језик, руски језик, италијански језик и шпански језик)", који је на Moodle платформи за учење спровео Завод за вредновање квалитета образовања и васпитања, у сарадњи са Министарством просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије и Moodle мрежом Србије. На овој обуци учествовале су

Ива Урдаревић, Јелена Шљивић и Гордана Маринков. Искуства у реализацији пројекта на e-twinning порталу искористиле смо у заједничкој изради завршног задатка на онлајн обуци о стандардима постигнућа. *Гордана Маринков, Ива Урдаревић*

Разговор о стресу

Разговарали смо са нашим драгим гостом, др Миланом Николићем са Хемијског факултета у Београду, који је и ове године посетио нашу школу, и у среду, 8. маја 2019. године, одржао предавање: "Стрес: биохемијске основе и како (себи и другима) помоћи".

Све више се говори о стресу као озбиљној претњи за здравље савременог човека.

На жалост, тако је. Некада су највећа претња по здравље човека биле заразне инфективне болести (као што су дифтерија, туберкулоза, велике богиње), данас су то хронична обољења (као што су атеросклероза, дијабетес или канцер), који се споро развијају и за које нема лека. Као психосоматске болести, оне немају један и једноставан узрок, већ се, између осталог, њихова етиологија повезује и са појачаним стресом.

Шта је стрес и кога све погађа?

У основи, научници говоре о стресу као одговор у организму човека на сваки захтев, претњу или опасност која долази из околине, а који је праћен предвидивим биохемијским реакцијама и променама у когницији и понашању, у смеру неутралисања стреса, или прилагођавања на његове ефекте. Сви људи осећају стрес и његове последице, разликује се једино његов интензитет и начини реаговања!

Да ли је сваки стрес нужно штетан по здравље човека?

Иако се о стресу по правилу говори као о стању дисхармоније у телу човека, које је праћено негативним емоционалним доживљајем, није сваки стрес штетан. "Позитивна трема" пред неки важан догађај у животу, као што је полазак у школу, веридба, свадба или рођење детета, такође је манифестација стреса. Тада говоримо о добром, мотивишућем стресу (еустрес). Проблеме ствара дуготрајни, неконтролисани и по последицама деструктивни, лош стрес (дистрес).

Који би били узроци дистреса?

Има их небројано много и оно долазе како од "споља": породица, посао, материјална ситуација, школа, велике животне промене, непредвиђени догађаји, тако и "изнутра": бриге, несигурност, страхови, фрустрације, нереална очекивања, притисци и друго.

Која врста лошег стреса је посебно опасна за човека?

Свакодневни дистрес не може да се избегне, на пример гужве у саобраћају у великим градовима. Проблем настаје ако су стресогени догађаји толико чести, да стрес почиње да се "нагомилава" у нашем телу, изазивајући најпре физичке манифестације и промене у понашању. Посебно су опасни акутни трауматски стрес, као последица тешких трауматских догађаја, као што су саобраћајне несреће или губитак вољених особа, пошто изазива озбиљне емоционалне манифестације, као и пост - трауматски стрес, инициран неразрешеним трауматским догађајима, који може да произведе трајне негативне, често и фаталне последице по особу.

Како можемо да препознамо да смо под појачаним стресом?

Који би били типични физички знаци и симптоми стреса које не треба игнорисати?

Одговори организма на дистрес су непредвидљиви и крајње

индивидуални. Уобичајени почетни физички симптоми појачаног стреса су сува уста, хладне руке и стопала, хладна кожа, појачано знојење, мучнина, вртоглавица и несвестица, дијареја, или учестало мокрење. Дуготрајнији стрес по правилу доводи до несанице, промене апетита, смањења либида, свраба, осећаја хладноће, сталног умора, болова у врату, леђима и зглобовима.

Како стрес утиче на психу и дух човека?

Појачани стрес мења понашање и емоције човека. Када смо под стресом по правилу гласније и брже говоримо, чачкамо нокте или добујемо прстима, шкргућемо зубима, не држи нас место, ужурбани смо, склони претеривању, променама расположења и већом критичношћу и агресивношћу према људима у својој околини. Све ово штетно утиче на наш свакодневни живот, с обзиром на повећану склоност ка грешкама и лошим проценама, на недостатак концентрације и пажње, смањено самопоуздање и нерационално трошење енергије.

Шта се дешава у нашем телу када смо под стресом?

Једноставно речено, када наш симпатички нервни систем процени да смо суочени са претњом или физичком опасношћу, он активира у слепоочном региону мозга хипоталамус-хипофиза осу, која припрема тело за "бори се или бежи" одговор. На биохемијском нивоу ово за последицу има активирање адреналне (надбубрежне) жлезде, која у крв појачано лучи хормоне стреса адреналин и кортизол. Њихов је задатак да у "стању узбуне" припреме тело за појачану физичку активност. Уколико то није довољно, односно ако стресни догађај и даље траје, они помажу прилагођавање организма на новонастале околности, мобилишући све ресурсе за одбрану од "непријатеља" који нарушава склад у функционисању тела. Уколико је адаптација неуспешна, а стрес опстаје дужи временски период, долази до исцрпљивања организма и озбиљних последица по здравље, при чему најпре страдају наше "слабе тачке".

Како конкретније делују хормони стреса?

У основи, адреналин (епинефрин) нас припрема за непосредно суочавање са опасношћу и њеним могуће штетним последицама. Адреналин убрзава рад срца и дисање, шири зенице и мобилише ослобађање резерви глукозе у крв, прерасподељује крв према мишићима, побољшава коагулацију крви и тако зарастање рана и друго. Последице појачаног лучења кортизола много су опасније, дугорочно гледајући. С обзиром да повећава запремину ванћелијске течности, кортизол (додатно) повећава крвни притисак, смањује ефикасност имуног одговора, што тело чини подложнијим инфекцијама, а може и да трајно оштети неке структуре у мозгу (хипокампус).

Који би били негативни ефекти дуготрајног дистреса на здравље човека?

Има их много и веома су опасни! Болести срца и синдром изненадне смрти, повећање телесне масе, дислипидемије, дијабетес, проблеми са пробавом, анксиозност, депресија, главобоље и хроничан умор, промене на кожи (псоријаза, акне и екцеми) били би најучесталији.

Како се изборити са појачаним стресом?

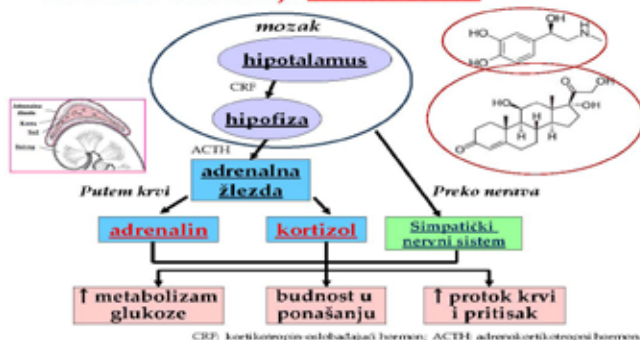
У пракси, то није лако. Неадекватан одговор на стрес, као повећано коришћење алкохола, лекова и дрога, повлачење у себи и избегавање људи,

Stresori: izazivači distresa
(prema psiholozima 4+1 glavna tipa)

'ALARM': Oslobođaju hormoni stresa

Kako da dodatno pobedite distres?

2. Reorganizujte svoj život

- 2.1. Nadite vreme za sebe i svoje slobodno vreme
- 2.2. Ispunite život aktivnostima u kojima istinski uživate
- 2.3. Nadite (izgubljeni?) balans u očekivanjima
- 2.4. Naučite da kažete NE!
- 2.5. Više smeha i humora
- 2.6. Opustite se... i uživajte u životu!

životu... i naučite da kažete NE!

Хвала Вам на издвојеном времену.
Задовољство је моје.

или неконтролисани изливи љутње и беса и насилнично понашање, никако не решава, већ само ствара нове проблеме.

Како одржати стрес на подношљивом нивоу?

То је заиста питање од милион долара! Избежавати стресне ситуације би, наравно, било најбоље решење, но то није увек могуће. Оно што свакако можемо да урадимо је да будемо свесни проблема, променимо начин реаговања на стрес, одредимо себи приоритете и реалне циљеве у животу и да избегавамо сваку врсту екстрема.

Шта нам све може конкретније у томе помоћи?

На папиру, све је једноставно. Потрудимо се да променимо животне навике: хранимо се здравије (мање соли, прерађеног шећера, кофеина и никотина; а више воћа и поврћа, сложених угљених хидрата, воде), приушtimo себи најмање шест сати квалитетног преконоћног одмора и редовне (5 x 30 минута недељно) физичке активности. Једнако важно, је да обезбедимо себи социјалну подршку, пријатељеса којима можемо о свему да отворено разговарамо и ако је потребно, не устручавајмо се да потражимо стручну помоћ! Покушајмо да реорганизујемо свој живот, испуњавајући време активностима у којима заиста уживамо, са више смеха, хумора и забаве.

Порука за крај за наше читаоце.

Стрес несумњиво штетно утиче на наше тело, осећања и понашање. Имајте висока, али разумна очекивања од себе и својих вољених. Пронађите време за себе. Нађите начин да се опустите и уживате у

Право на информисаност и учешће јавности о доношењу одлука које се односе на заштиту животне средине

Сваки човек овог друштва има право да зна какав ваздух удише, какву воду пије и какве производе купује. Има право да зна да ли и у којој мери, изградња неког индустријског или другог објекта може да угрози његов живот и његово окружење. Право на информисаност и право на учествовање грађана у доношењу одлука које се односе на животну средину регулисана су законом.

Да би се људи владали у складу са законима потребно је да их познају. Због тога је неопходно веће учествовање средстава јавног информисања (штампа, радио, телевизија и друго) да би омогућило да становништво сазна како треба да се понаша у случајевима еколошких испада и других катастрофа, као што су: појачано УВ зрачење, поплаве, суше, земљотреси, одлагање опасног отпада и отровних материја.

Нису ретки примери да грађани не дозвољавају изградњу објеката који би уништили зелене површине. Документа која се односе на животну средину у Србији у складу су са међународним документима. Народна скупштина Републике Србије је, 2009. године, усвојила Зелени пакет, који обухвата 16 закона из области заштите животне средине.

Акције за очување животне средине

Да не поверујеш...

У доба Стефана Немање више од 85 процената површине Србије било је покривено шумом (већином храста лужњака). Шума је било толико много да су некадашњи становници, у шали, причали да "веверица може да пређе са једног на други крај Србије, а да се никада не спусти на земљу".

Чувени османлијски путописац из 17. века, Евлија Ћелебија, у својим рукописима наводи податак да се цела Србија може пропутovati, а да се не види ни трачак неба.

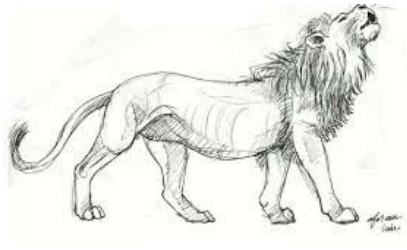
Данашњи простори под шумом износе свега 27 процената површине Србије!

Задаци са такмичења "Мислиша"

Проверите своје знање решавајући наредне задатке који су били на математичком такмичењу "Мислиша", а намењени су ученицима првог разреда основне школе и носе најмање бодова.

Задаци који се оцењују са 3 бода.

1. Колико ушију, а колико ногу имају три мачке и два лава?

- (A) 6 ушију, 6 ногу (B) 6 ушију, 10 ногу (C) 10 ушију, 8 ногу
(D) 10 ушију, 10 ногу (E) 10 ушију, 20 ногу

2. Колико је $2 + 3 + 5 - 10$?

- (A) 3 (B) 2 (C) 1 (D) 0
(E) немогуће је израчунати

3. У парку је било 10 клупа. Дошли су мајстори и обојили 2 клупе црвеном бојом. Колико је остало клупа у парку?

- (A) 8 (B) 9 (C) 10 (D) 11 (E) 12

4. Замислио сам један број. Када сам му додао још толико добио сам 6. Који сам број замислио?

- (A) 0 (B) 1 (C) 2 (D) 3 (E) 6

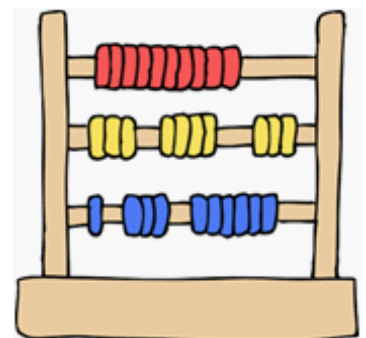
5. Број 7 увећан за 3 десетице.

- (A) 10 (B) 37 (C) 73 (D) 77 (E) не постоји

Занимљиве чињенице о математици

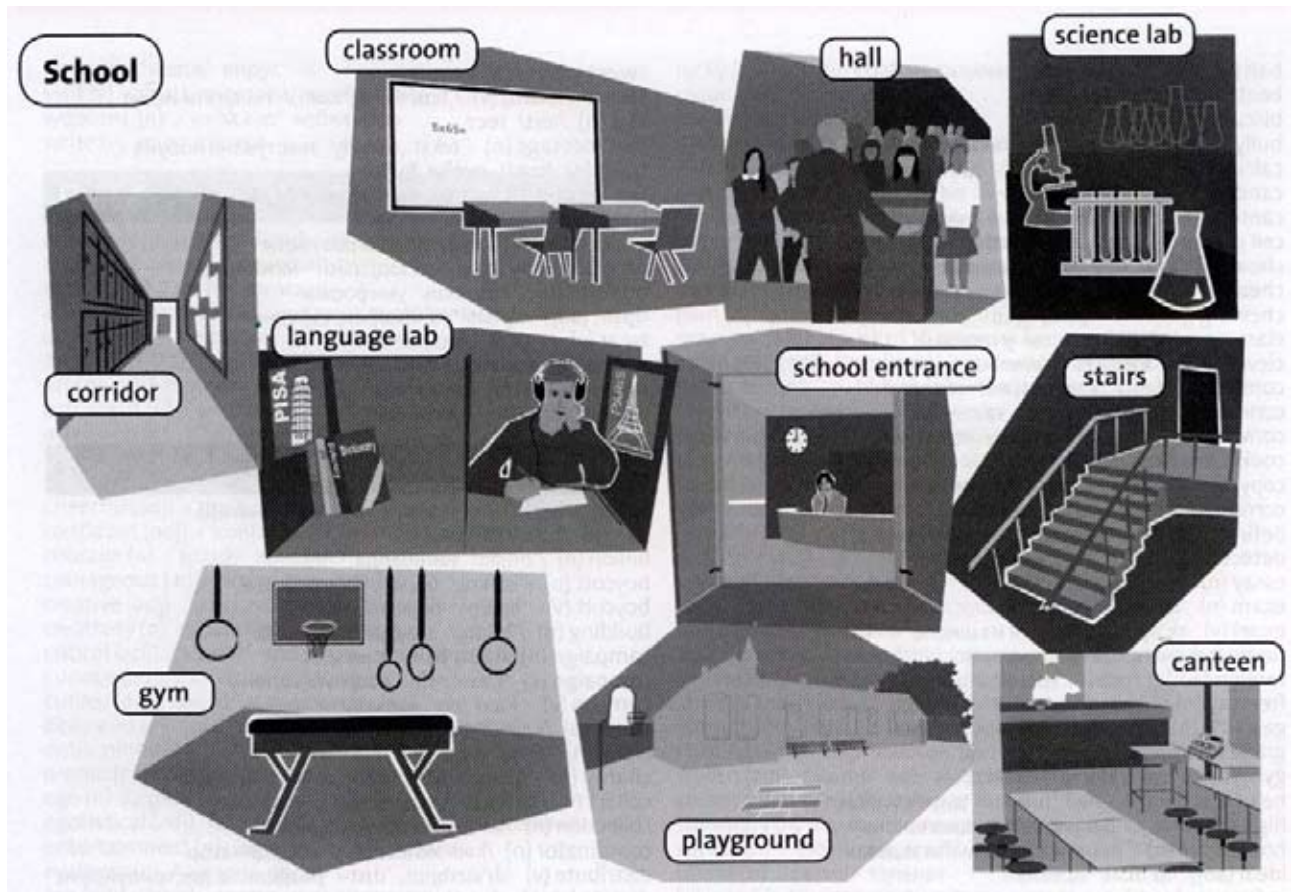
Да ли сте знали да се у математици крију многе занимљивости? О њеним бројевима, знацима, симболима, теоремама и научницима постоји мноштво анегдота и занимљивих чињеница. Зачудићете се како неке од њих до сада нисте знали и коико је математика заправо једна животна наука. Колико је интересантна.

- Реч математика потиче од грчке речи $\mu\alpha\theta\eta\mu\alpha$, која значи учење, студије, наука.
- Засеци и удубљења на скелетима животиња доказују да су људи рачунали и бавили се математиком много пре него што је она настала као наука, још 30.000 година п.н.е.
- Број 5 се на таи језику изговара као "ха". Зато се 555 често користи као скраћеница у сленгу за "хахаха".
- Нула (0) је једини број који не може да се представи римским бројевима.
- Енглеска реч за нулу, zero, настала је од арапске речи сифр, која је такође дала и реч шифра, што значи "тајни начин писања".
- Знате ли за магију броја 9? Помножите било који број са 9 и затим саберите све појединачне цифре резултата (производа) док не добијете једну цифру. Збир ових појединачних цифара даће вам 9.
- Ево интересантног начина да проверите дељивост са бројем 3. Број је дељив са 3 ако је збир његових цифара дељив са 3.
- Знак једнакости (=) је изумео математичар из XVI века, Роберт Рекорд, јер му је досадило да пише "је једнако" у једначинама.
- Број Гоогол (по коме је претраживач Google добио име, само са грешком у спеловању) користи се да се изрази број 1 праћен са 100 нула и први га је употребио 9-огодишњак Милтон Сирота још 1940. године.
- Абакус се сматра директним претком дигитрона.

Учимо енглески school (школа)

1. Хајде да научимо речи за просторије у школи. Обоји слику.

2. Провери своје знање из различитих школских предмета и забави се.

Повежите осам речи за називе школских предмета са сликама 1 - 8.

maths	science	basketball	music	history	chess	football
dance	geography	drama	PE*	ICT*	French	Art

*Physical Education

*Information and Communication Technology

Test your knowledge

1

Which sport is most popular in British schools?

- a football
- b basketball
- c rugby

2

Which disk has got more space?

- a a 1 megabyte disk
- b a 1 gigabyte disk
- c a 1 terabyte disk

3

Four people can make eight chairs in two days. How many chairs can two people make in one day?

- a two
- b four
- c six

5

What two colours make purple?

- a red and orange
- b blue and red
- c blue and green

6

How many of these elements are gases: Oxygen (O), Neon (Ne), Magnesium (Mg), Aluminium (Al)?

- a one
- b two
- c four

4

How many black and white pieces are there in this game?

- a sixteen
- b twenty-four
- c thirty-two

7

You're travelling by train from Spain to Holland. Which of these countries is on your route?

- a France
- b France and Italy
- c France and Belgium

8

These students are in a drama class. What are they studying?

- a a painting by Picasso
- b a play by Shakespeare
- c a book by Darwin

Finished?

Write sentences about your week. Which days are good? Which days are bad? Why?
I don't like Mondays because I've got two hours of science.

48 Забавне стране

3. Неки ђаци у Британији живе у интернату - Дому у школи. Прочитај текст и повежи питања (a - h) са одговорима - пасусима (1 - 7).

Има једно питање више које не треба да употребиш.

- a) What activities do you do?
- b) What do you like about boarding?
- c) Can you describe your typical day?
- d) What do you do in the holidays?
- e) Have you got any free time?
- f) Are you ever homesick?
- g) What do you do at the weekend?
- h) Is the food OK?

Living at school

1 —
Yes. We get up at 6.45 and have breakfast at 7.45. Classes are from 8.30 until 3.15, with an hour for lunch at 12.30. After classes we've got activities from 3.45 to 5.30 and then dinner is at 5.45. We do our homework at 7.30 and bedtime is at 10.30.

2 —
I do football twice a week. I can play the violin and I'm in the school orchestra. We practise three times a week.

3 —
We haven't got much free time in the week. We have a break before homework when we can relax, chat with friends or watch TV. Sunday afternoon is also free.

4 —
There are classes on Saturday mornings, then sports and free-time activities in the afternoon. Sometimes we can go to the swimming pool on Sundays.

5 —
It isn't bad. You can choose your food. There's a cafeteria with salads, pizzas, sandwiches and different 'specials' every day.

6 —
I like sharing a room with my two best friends. Also, we've got everything here at school – tennis courts, a gym, computers and sports fields. That's great.

7 —
Sometimes, but people here are friendly and we're really busy. I can't live at home because my parents work abroad. I see them three times a year in the holidays.

In and out of school

4. Погледајте текст и слику о школи из снова једне групе британских ђака. Размислите о својој школи и одговорите на питања:

1. What do you like about school?
2. What do you not like?
3. What would your dream school be like?

My dream school

- Building**
The school is in a big and modern building and it's very colourful. It has got big windows. It isn't dirty or ugly. There is also a really good gym and a swimming pool.
- Classrooms**
Every classroom has the latest technology, such as laptops and interactive whiteboards. The students usually speak to students in other countries by webcam.
- Canteen**
The canteen is fantastic. You can eat what you want and the food is very healthy. You can eat salads, healthy burgers and organic chips.
- Timetable**
Each day starts at 10.00. The classes are always interesting and students can study any subject they like, for example, music, art, dance or sport. It isn't a problem if you get bad marks.
- People**
The teachers and students are really friendly and like going to school. The teachers aren't boring.
- Surroundings**
My dream school is in a park. There are lots of trees, a school garden and a small zoo. Students can feed and play with the animals.

Одговори:
2. 1 - a; 2 - c; 3 - a; 4 - b; 5 - b; 6 - a; 7 - c; 8 - b
3. 1 - c; 2 - a; 3 - e; 4 - g; 5 - h; 6 - b; 7 - f

Царска бара

Југозападно од Зрењанина, у међуречју Тисе и Бегеја, налази се Царска Бара, богато станиште мочварних птица и ретких биљних врста. Овај природни резерват, чијој вредности доприносе баре Тигањица, Перлеска и већи број других бара и канала, простире се на површини од 1600 хектара. Колонија водених птица – чапљи, чигри, галебова – описана је и регистрована још у 19. веку.

Овај специјални резерват назван је Царска бара у време аустроугарске власти. Богатство резервата чини чак 250 врста птица. У Царској бари се повремено срећу бројне угрожене врсте: пеликан, мали корморан, мала гуска, плавокљуна патка, а гнезде се орао белорепан и прдавац.

Река Стари Бегеј, старе ливадске шуме, карактеристичност степа, листопадне шуме, слана тла као из сликовница и око 150 разних врста птица чине јединствени амбијент.

Редакција

Моја срећна породица

Породица је најлепше и највредније што човек може имати, а нема већег богатства од срећне и здраве породице. Када бих кренуо да причам о својој породици, причи не би било краја, јер је свака породица посебна на свој начин. Моју ужу породицу поред мене чине моји родитељи, сестра, баба, деда и мој пас Лола. Имати некога кога волимо и ко нас воли је велики благослов. Управо моја породица ме безусловно воли, пружа сигурност и снагу. Чланови моје породице ме подржавају, храбре, кад имам проблем и када ми је тешко. Родитељска љубав је она највећа љубав која постоји. Она представља темељ нашег живота. Из ње полази све остало и она нас дефинише као особе. Иако се не слажем увек с њом, моја сестра је оно највредније што имам. Њена искреност и доброта ми пружају снагу да истрајем, да се борим да будем срећан. А на посебно место постављам и љубав своје бабе и свог деде. Они су моје мудре сове са којима се саветујем како нешто треба да урадим, да не погрешим. Они су моја оаза мира и среће којој се увек радо враћам. А, Лола... Лола је посебна прича. Она може да ми измами осмех на лице, када ми изађе у сусрет, када од среће почне да лаје и маше репићем. Ја сам одвојен од своје породице због школовања и они ми недостају сваког дана. Највише ми недостаје да ме сестра свако јутро пољуби у образ и загрли за леп почетак дана. Али, зато сваки пут када одем кући, кућа постаје најсрећније место на свету. Мама и баба се разлете по кући да ми спремају оно што највише волим, а тата, деда и сестра се труде да ми испричају до најситнијих детаља све оно што сам пропустио. Узајамна љубав и пажња је оно што сваку породицу држи на окупу, па и моју. Лепо је Толстој рекао: "Све срећне породице личе на једна на другу, свака несрећна породица је несрећна на свој начин". Желео бих да оне несрећне нађу начин да превазиђу проблеме, јер за праву срећу никад није касно, па чак и у ситницама.

Једна мисао каже "Породица је драга хоботница из чијих пипака се никад у потпуности не успемо спасити, нити заправо дубоку у срцу, желимо да се спасимо". Чувајте своју породицу, јер она је оно за шта се вреди борити.

Марко Радосављевић II/5 С.Ш.

Зимски дан у мојој улици

Децембар је, пробудила сам се и погледала кроз прозор. Све је било бело, падају снежне пахуље. Напокон снег, напољу понеки пролазник иде у продавницу. Људи обучени у јакне, капе, шалове. Дрвеће покривено белим покривачем. Све се бели, све је чисто. Увече сам изашла напоље. Брег је био пун деце. Вриска се чује, спуштају се санкама низ брег. Уличне светиљке обасјавају пахуље које на светлу сијају. Моја улица пуна је дрвећа које је сада украшено белим покривачем. Она изгледа чаробно као из бајке.

Вања Тодоровић II/1 С.Ш.

Београд у децембру

Јесен је полако отишла, а уместо ње стигла је хладна, бела зима. Ушуњала се полако у наше животе и својим леденим рукама чврсто стегла цео град. Снежни облаци као беле лађе плове небом, а из њих веје први снег. Нежне беле пахуље као небеске балерине плешу у лету, док са висина падају на улице и кровове кућа. Све око нас, полако постаје бело. Дрвеће је добило нову одећу, уморне гране нису више голе. Зима их је обукла у беле хаљине са дугим чипкастим рукавима. На крововима кућа бели шешири. Мраз је на прозорским стаклима исплео лепе шаре, а људи се греју у својим кућама. Деца се играју у снегу, праве Снешка Белића и санкају се. Они воле кад им се пахуље нежно лепе за лице, воле снег и да се играју у њему. Зима је деци омиљено годишње доба.

Михајло Кузмановић I/2 С.Ш.

Давид Мркоњић, IV/1 О.Ш.

52 Радови ученика

Ближи се зима

Дошла је дуга и хладна зима у моје село. Са собом је понела бели огртач који је прострла на голе гране дрвећа. Све је тако мирно. Пuteви у селима су влажни и покривени снегом.

Дејан Савић I/2 С.Ш.

Мој омиљени спорт

Срећна сам када слободно време проводим у спортској активности са друштвом које волим. Мој омиљени спорт је кошарка. Када се окупимо на спортском терену између два коша влада посебна атмосфера. Тада заборавимо на проблеме и ружне ствари и боримо се да наранџаста лопта уђе у кош и остваримо поене за наш тим. Играјући изгубимо све негативно из себе и после се осећамо као лептирићи лагани и насмејани. Ту се и заљубимо кад се случајно додирнемо или погледамо у игри, па нам то даје снагу да играмо још боље. Често се окупимо и уз неке грицкалице гледамо кошаркашку утакмицу навијајући за Црвену Звезду. Сањамо да се упознамо са првим тимом Звезде и да се сликамо за успомену. Желим да убудуће кошарка буде део мог живота.

Тијана Радосављевић II/2 С.Ш.

Моје путовање

Много волим да путујем. Био сам са својом породицом, на много лепих места, али ми се највише свидело моје путовање у Беч, на Сајам аутомобила. Сваког јануара је сајам аутомобила у Бечу. Договорили смо се са татом да дођем код њега у Беч и да идемо на сајам. Кренуо сам за Беч, али ми се пут одужио, никако да стигнем. Тата ме сачекао и следећи дан смо отишли на сајам. Тамо је било много лепо. Која лепота од аутомобила. Не знаш која прво да погледаш. Све оне тете су биле добре, отвориле ми сваки ауто. У сваки ауто који сам хтео, могао сам да седнем и да се сликам. Био сам много срећан и одушевљен. Стварно је било много лепих аутомобила. Ја сам био пресрећан. Имам жељу да идем у Женеу на сајам аутомобила. Мој брат ми је обећао да ће да ме води. Волим да обилазим разна места, али највише волим да гледам аутомобиле. То су моја најлепша путовања.

Младен Радомировић II/5 С.Ш.

Испунила ми се велика жеља

Кад сам био млађи, имао сам пуно жеља. Неке су ми се испуниле, неке не. Али моја највећа жеља је била да имам мотор и та ми се жеља испунила. Имао сам више мотора. Као мали, возио сам мали мотор. Кад ми је тата купио, био сам пуно срећан. Али ја сам брзо растао, а мотор је остао мали. Тата ми је купио четворотошкач. Био сам пресрећан. Возио сам га свуда по пољима. Правио сам чуда са њим. После је дошао на ред скутер. Возио сам у школском дворишту у селу. Ја сам порастао и добио сам велики мотор. Пуно сам га возио. Сада кад год одем у село, ја одмах узимам мотор и одмах идем да га провозам и да се видим са друштвом. Сад тренутно полажем за мотор, јер не желим да ме јури полиција. Ја моторе пуно волим и то је до сада била моја највећа жеља. Срећан сам што су ми родитељи испунили ту жељу.

Младен Радомировић II/5 С.Ш.

Андреј Чапеља, IV/1 О.Ш.

Члан моје породице

Постоји много људи којима се ја дивим и које поштујем, али ипак бих издвојио једну особу која ми пуно значи. То је мој прадеда Станомир, човек кога сви воле и цене, увек насмејан и добро расположен деда кога заиста вреди познавати. Мој прадеда Томи је отац моје баке. Он је један деда који се стално јуначи и показује да је способан да уради многе ствари, заборављајући да има скоро деведесет година. Мој прадеда је средњег раста, дебељушкаст, а бркове и косу су му прошарале седе власи. У последње време корача све ситније и несигурније. Његове тамне очи су некако тужне кад год се присети своје младости и своје покојне супруге Верице, а лице су му избраздале дубоке боре. Он је већ дуго година у пензији, а сам живи у приземљу куће, већ десет година. Време проводи поред телевизије, слушајући политичке емисије, или читајући новине, а дешава се да се посвађа са телевизијом, кад нешто чује у емисији што га нервира. Он је човек који није навикао да седи и не ради ништа. У својој младости је радио на циглани. Био је један од бољих мајстора за печење цигле у нашој земљи. Вредно је радио целог живота, доста стекао земље, а највише је поносан на свој виноград. Виноград је обрађивао до пре две године, а сада му најтеже пада што не може да ради као пре, па се често заплаче када се покрене прича о том винограду. Дедо воли да се срећује и лепо облачи, сви га хвале, како је педантан и како лепо изгледа. Он је mudar и разборит, па често нас децу посаветује када имамо неки проблем. Моја баба често каже да је прадеда тврдоглав, али мени се чини да је навикао на неке принципе који су владали док је он био млад, а којих се и даље придржава. Он је човек старог кова и навикао да сви млађи чланови породице морају да слушају најстаријег члана, у овом случају њега. Он често прича неке приче из своје младости, које волимо да слушамо, јер из његове приче извучемо неку поуку. Мој прадеда Томи је члан моје породице коме се ја дивим. Волео бих да имам неке његове карактерне особине и мудрост које поседује.

Марко Радосављевић II/5 С.Ш.

Мој хоби

Мој хоби је цртање. Када год имам слободно време волим да цртам. Понекад цртам темперама, дрвеним бојама, воденим бојама и црним тушем. Волим да цртам природу акварелом. Када поред себе видим бели папир, моја машта проради и на папиру се смењују људи, животиње, ликови из књига и филмова. Највише волим да сликам напоље у башти, када је лепо време. Сувим пастелним бојама сликам мртву природу, ноћно небо, онако како изгледа у мојој машти. Увек сам волела да цртам. Још као мала цртала сам по свим књигама које сам нашла у кући. Ти цртежи су више као жврљотине, али су ми драге успомене. Волела сам да ставим слушалице и слушам музику док цртам. То ме опушта, па машта лакше показује нове теме за сликање. Када је јесен цртам златно лишће, зими беле пејзаже, пролеће као шарени цветни тепих. Волим свој хоби, он ме чини срећном и задовољном. Радује ме да на слици кажем и изразим жеље које на други начин не могу.

Анђела Радосављевић II/5 С.Ш.

Долази зима

Полако долази хладна и тмурна зима, људи иду на грудвање, санкање и скијање. Све је прекривено белим снегом. Дрвеће је оголено без лишћа. Животиње траже топлија места, птице лете у топлије крајеве. Дочекује се Нова година, пипрема се Бадњи дан, купују се поклони за Нову годину, кити се јелка.

Борђевић Кристина II/1 С.Ш.

Јован Јевтић, IV/1 О.Ш.

54 Радови ученика

Зима у мом селу

Зима је годишње доба које ја највише волим. Све је прекривено снегом. Чује се лавез паса и цвркулт огладнеле птице којој је снег прекрио храну. Зимом волим да будем у селу, јер су широке улице са мало саобраћаја, па је добро за санкање. Када сам била сасвим мала, мој стари деда је имао велике санке и коња. Он нас је санкао по селу. Коњу окачи звончиће, ми поседимо на санке, деца певају и тако нас санка по целом селу. Када он то више није могао онда смо се санкали сами. Сва деца из наше улице узму своје санке, па се санкамо по улици. Грудвамо се, правимо Снешка. На улици су биле велике клизаљке од леда. Клизали су се дечаци, а ми девојчице навијамо. Ко стиже до краја клизаљке, тај је победник. Читавог дана на улици се чује весела граја, дечји смех. То је било забавно весело дружење које ћу памтити заувек.

Ана Миловановић II/5 С.Ш.

Моја срећна младост

Свако живо биће има своју младост и старост. Свако животно доба има своје лепе, а понекада и ружне стране. Ја сам као мала доста патила, зато што ме је моја мама оставила. Што сам старија све више то превазилазим, али чини ми се да то никада нећу преболети. Имала сам велику срећу, када сам кренула у средњу школу. Кренули смо са разредном на екскурзију, у Италију. Раније сам у седмом разреду упознала мог најбољег друга Младена. Путовање је било врло лепо и интересантно. Када смо стигли у Словенију, између нас двоје се родила велика симпатија. Тамо смо се лепо проводили и заљубили. Младен и ја смо отађ у вези. Ми се пуно дружимо и волимо неизмерно. Између нас се родила велика љубав. Те ноћи када смо стигли кући, ја сам одмах обавестила мог тату и баку да сам срећна и заљубљена. Мом тати је то било смешно. Касније је схватио да је то истина. Ја уживам у својој љубави и младости, веома сам срећна и заљубљена. Желим да наша љубав траје вечно и срећно.

Ана Миловановић II/5 С.Ш.

Мој омиљени спорт

Спортови су моја омиљена активност. Волим да радим вежбе на справама, у отвореним теретанама. Међутим, највише волим пливање. Тренирала сам две године пливање на базену "25. мај". Ишла сам заједно са мојим братом. Базен је одличан. Вода је увек топла и чиста. Имала сам пуно другара. Тренери су били баш занимљиви. Организовали су нам разне игре и тренинге у базену. Када одем на море, обожавам да проведем сате у води. То је за мене најлепши спорт.

Анђела Инић I/1 С.Ш.

Никола Николић, V/1 О.Ш.

Пролеће у мени буди осећања

После дуге и хладне зиме почело је повремено да се појављује сунце. Почела је природа да се буди. Лишће је почело да зелени. Први весници пролећа су већ процветали, љубичице и висибаве. Дани су све лепши. Чим се више појави сунце, улице су све веселије. Топли сунчеви зраци милују наша лица, осећам ту топлоту и неки нови живот у себи. У носу осећам неки нови мирис природе, расцветаних воћака. Нове гранчице и листићи се пресијавају на пролећном сунцу. Желим рукама да додирујем мале гранчице и цветиће и да осетим њихов живот. Удишем пуним плућима мирис пролећа и његову свежину. Размишљам о томе како волим то годишње доба. Свако следеће пролеће је за мене нова радост, јер се преда мном рађа прегршт нових прилика да се радујем животу и лепоти живљења.

Ана Миловановић II/5 С.Ш.

Групни радови ученика IV/1 разреда основне школе

Испунила ми се једна жеља

Одувек сам размишљао о томе шта може да ме усређи. Испуњава ме то што се играм на компјутеру, али некако није ми било довољно, мало сам истраживао и нашао дрон. Справа средње величине која лети и снима шта се дешава исподе ње. Тражио сам од тате за рођендан и добио га. Био сам пресрећан, никада у животу нисам осетио толико узбуђење. Једва сам чекао да одемо у село да бих га пустио. Ето, то је моја испуњена једна жеља.

Огњен Костић I/6 С.Ш.

Мој омиљени спорт

Мој омиљени спорт јесте одбојка. Одбојка је олимпијски спорт у којем две екипе, које дели мрежа, користе своје шаке и руке (понекад чак и ноге). У току утакмице на терену се мора налазити шест играча. Сваки тим има три потеза да пребаце лопту преко мреже. Поен се добија када лопта удари под у противничком терену. Пре се одбојка играла кошаркашком лоптом, али је због превелике тежине, измишљена посебна лопта за одбојку. Данас је одбојка веома распрострањен спорт. Одбојка је спорт у коме је пре свега потребна брзина. Све више деце се бави одбојком, баш због развијања свог тела. Живот је попут одбојке. Треба да научиш да се браниш, бориш и признајеш грешке, прећутиш када је најтеже, падаш и дижеш се као да ништа није било.

Наташа Симић II/2 С.Ш.

Мој хоби

Мој хоби је цртање. Са цртањем сам почео давно. Имам неколико испуњених блокова. Понекад цртам ноћу. Оно што цртам је мој стрип Мајнкрафт. Цртеже прво нацртам оловком, а затим их обојим. Моји ликови имају имена. Оно што сам нацртао показујем мојој мами. Поред цртања волим и да се играм аутомобилима. Тада замислим путеве и раскрснице. Волим цртање и играње аутомобилима, јер ме опуштају и чине задовољним.

Филип Дамјановић I/6 С.Ш.

Зима у мом граду

После златне јесени наступила је зима. Природа је лепа целе године, али зими је чаробна. Хладнија је од свих годишњих доба, али је посебна. Снег веје овог јутра. Пахуље су прекриле сваки кутак. Зима у граду је јако лепа, све се бели. Мој град је и ове зиме тако леп. Волим да шетам њиме, и гледам како улице трепере. Док шетам, видим како иза људи остају шарени трагови чизама којима ужурбано корачају ка топлим кућама. Децембар је и ове године хладан. Све је у неком леденом сну, који чека пролеће и топлије дане, али до тада срећи и уживању нема краја.

Анђела Радосављевић II/5 С.Ш.

Београд у децембру

Још једна календарска година се ближи крају. Иако ми се чини да је тек почела, већ је при крају. Децембар је у Београду. Пао је снег и све је бело. Цео мој град Београд је бео. Децембар је последњи месец у години. Још само мало и завршиће се и ова година. Ускоро стиже Нова година. Испратићемо стару годину и дочекати нову. Радујем се томе. Празници долазе. Улице Београда су у децембру прелепо украшене, свуда су лампице које светлуцају, а јелке се поносно шепуре препуне новогодишњих украса. Биће и пуно поклона испод јелки. Београд је у децембру најлепши, све је лепо и свечано. У ваздуху се осећа мирис празника који долазе.

Николић Борис I/2 С.Ш.

Групни рад ученика основне школе

Неостварена жеља

Дуго сам размишљала која је то моја неостварена жеља. Ја бих желела да сви на свету буду равноправни. Сви смо на свет дошли као мале бебе потпуно исти. Неки смо беле, црне или жуте боје коже. У свим крајевима света рађају се деца на исти начин. Сваком је живот дат. Неки људи су добри, а неки лоши. Ја бих волела да могу са сваким човеком да разговарам и да сваком приђем са осмехом. Да увек постоји разумевање и толеранција. Да свако свакоме буде друг, да помаже и воли. Када су људи љути и зли, они повређују слабије, руше села и градове, не воле своју децу, не поштују жене, мисле да особе са хендикепом нису вредне пажње... Увек сам се питала зашто. Зашто неки људи мисле да су бољи и вреднији од других. Волела бих да увек гледам насмејана, искрена лица, а не да се људи склањају када виде како разговарам са својим пријатељем. Зато се радујем сваком новом дану и сваки проблем решавам уз осмех. Школујем се, учим и вредно радим на себи. Знам да је ово тешко остварити, али ако се сви по мало потрудимо свима ће бити лепше.

Јована Маџић III/5 С.Ш.

Мој нови пријатељ

Није лако сагледати ко ти је прави пријатељ у гомили људи са којима се свакодневно дружиш. Још увек тражим особу у којој ћу препознати право значење речи пријатељ. Можеш имати безброј другова и другарица, али ретки су они прави који су са тобом и кад плачеш и кад се смејеш. Понадао сам се више пута "ово је мој нови пријатељ", али сам био разочаран. Многи људи улазе у ваш живот, али само вредни тога се упамте. Сада сам сигуран у то што очекујем и колико се дајем. Тешко је наћи некога ко ће бити увек уз вас, чак и када би желео да је негде другде, оног који зна све о теби и таквог те воли. Пријатељи? Ко су заправо пријатељи? Нећу одустати од потраге за својим новим, правим пријатељем.

Саша Прендић III/5 С.Ш.

Један дан у школи

Волим да идем у школу. У школу ме сваког дана води тата. У дворишту је увек пуно веселих ђака. Моји другари и ја заједно чекамо да звони за почетак часа. Учионице су лепе и свако седи у својој клупи. Сви пажљиво слушају и пишу. На одморима се дружимо и делимо ужину. После часова свако иде својој кући. Тужна сам кад не идем у школу, јер ми недостају другари.

Катарина Петровић I/1 С.Ш.

Мој хоби

Мој хоби је књига. Волим да читам. Моја омиљена књига је "Тридесет пет калорија без шећера". Написала је Јасминка Петровић. Волим да читам и остале: "Све је у реду", "Ноћ у уклетој кући", "Јел знаш мога друга духа" и енциклопедије. Када имам слободног времена, ја читам разне књиге. У њима можемо свашта да научимо, врло су поучне и углавном занимљиве и интересантне. Има их у књижари, ја их стално купујем и обожавам да их читам. Не испуштам књигу из руке док не прочитам до краја. Волела бих да имам што више књига и да из њих нешто ново научим. Лепо је читати књиге, свашта се учи из њих и врло је добро имати књиге.

Милица Тизмонар I/1 С.Ш.

Жеље младих су и моје жеље

Недавно сам напунила 18 година. Пунолетство је велика ствар у животу младе особе. Пунолетство нас тера да почнемо да размишљамо озбиљније о свом животу, плановима и жељама. Као и сви, млади и ја имам много жеља. Дружење, забава и љубав су ми много важни. Желим да проводим време са другарицама и друговима, да излазим и да се забављам. Волим да заједно идемо на места где има пуно младих. Са другарицама понекад идем у куповину. После тога одем у неки кафић или шетамо градом. Тада причамо о нашим плановима за будућност. Волим да цртам и надам се да ћу успети да развијем свој таленат. Уживам у путовањима и велика ми је жеља да посетим што више земаља. Желим да postanем самостална и да једног дана имам своју породицу, свој посао и свој живот, као и сви људи.

Ленка Пројовић III/5 С.Ш.

Срећним ме чини

Различите ствари чине људе срећним. Некада су то обичне свакодневне ствари, а некада и друге ствари о којима маштам, а које ме тек чекају. Срећним ме чини када мој омиљени спортски клуб победи и када имам прилику да уживо гледам утакмицу на великом стадиону. Срећним ме чини када се шалимо у друштву и када се гледамо и знамо ко шта мисли. Волим што родитељи верују у мене. Тешко ми је, али не одустајем од снова да будем самосталан у свом послу и да на познатом месту поставим свој луна парк. Радујем се сваки пут када долазим у Дом и школу, где сам одрастао и ево сада завршавам и постајем матурант. Срећним ме чини сазнање да и кад нешто добро и лоше урадим, васпитачи су увек ту за мене. Треба бити задовољан са малим стварима у животу и тада ће човек лако бити срећан.

Саша Прендић III/5 С.Ш.

Дошла је зима

Дошла је зима. Напољу је веома хладно. Деца се играју. Праве Снешка Белића. Дрвеће је све бело и нема птица. Птице су отишле у топлије крајеве. Спремају се дрва за зиму. Људи спремају зимницу. Ја не волим зиму, јер је много хладно, али лепо је кад је снег. Деца су срећна и весела.

Вукашиновић Бојана II/1 С.Ш.

Особе које волим

Окружена сам многим људима који ме воле као и ја њих. Њихова љубав ме испуњава и чини срећном. Особе које волим су моји родитељи, браћа и сестре, као и комшије с којима сам јако блиска. Живим са мамом, татом, баком, братом и сестром. Нама никад није досадно и увек се лепо забављамо. Највише времена проводим са својом сестром Аном. Причамо, играмо, снимамо се, када се мало шалимо и увек се смејемо. Са братом се мање играм, али ипак много га волим. У нашој згради живе дивни људи које волим као да су ми бака и дека, често се виђамо и лепо испричамо. Такође, испод нас живи девојка са којом сам се лепо спријатељила. Увек купујемо поклоне једна другој и правимо изненађења. Постоји велики број људи које волим, али сада сам издвојила само неке. Без породице не бих била срећна и уз њихову подршку могу савладати сваку препреку. Захвална сам што су уз мене и ја их пуно волим.

Анђела Милосављевић III/5 С.Ш.

Између сна и јаве

Целог живота сам сањала да ћу певати у хору и то у нашој школи. Ја много волим да певам и имам глас за сваку песму коју добијемо да научимо за наше разне школске приредбе. Сваки наш наступ на сцени је увек био на корак сваког сна и можда постаје јавна између нас певача и певачица. Ми као хор са наставницом Наталијом показујемо шта знамо пред публиком. Пред нама је велика каријера у будућем животу.

Марија Игњатић III/5 С.Ш.

Дошла је зима

Дошла је зима, почео је снег да пада. Деца су срећна, јер је пао снег. Почели су да излазе напоље да се санкају и праве Снешка Белића. Снег је доста нападао, сви смо били срећни што је зима дошла. Кад је нападало било је леда на путу, нико није могао да изађе напоље. Сви једва чекају да зима прође.

Илић Доста II/1 С.Ш.

Другарство је велико богатство

Није лако наћи правог пријатеља. А ја сам себи нашла најбољег. Живот је леп када имаш другарицу која те воли, подржава и помаже у свему. Мени моја другарица Анђела помаже у свему, воли ме највише на свету и увек ме подржи и даје ми најбоље савете шта да радим. Нас две смо најбољи пријатељи, јер се међусобно помажемо и ту смо увек, једна за другу и у добру и у злу. Наше пријатељство мени много значи. Откада сам је упознала, донела ми је срећу у живот.

Марија Игњатић III/5 С.Ш.

58 Радови ученика

Желим да помогнем

Данас ћу вам писати о мојој жељи да помогнем деци са сметњама у развоју. Свакоме је потребан пријатељ са ким ће да се дружи, иде у биоскоп, па чак и на летовање. Желим да се дружим са децом који имају веће проблеме од мене. Заједно ћемо гледати пуно лепих филмова. Ићи ћемо на пуно лепих места, забављати се, слушати пуно лепих песама, причати о проблемима и дружити се ван школе. Ја бих била најсрећнија кад бих видела њихове лепе осмехе.

Милица Радојевић III/5 С.Ш.

Моја остварена жеља

Увек сам волела да проводим време са друговима и другарицама из школе. Најлепше нам је било када идемо на излет и путовања са школом. Прошле године су нам рекли да ћемо можда ићи на екскурзију у Италију. Морали смо да чекамо одобрење министарства, тако да је дуго нисмо знали да ли ћемо стварно отићи у иностранство. Моја сестра је са школом те године ишла у Беч и ја сам много желела да идем у неку страну земљу. Сваки дан сам питала маму идемо ли на екскурзију у Италију. Мама ми је говорила да морам да чекам и да се још не зна. На интернету сам често гледала слике Венеције и радовала се што ћу можда отићи тамо. Онда су нам рекли да смо добили дозволу за путовање. Ја сам се толико обрадовала да сам скакала од среће. На том путу се десило много лепих ствари. Венеција је најлепши град у коме сам била. Тих неколико дана смо се дивно дружили, видели много лепих градова. Ја често гледам слике са тог путовања и присећам се. Пут у Италију је био моја велика жеља која се остварила.

Ленка Пројовић III/5 С.Ш.

Другарство је велико богатство

Пре неколико дана била сам на прослави 18. рођендана мојих другарица, Еме и Маше. Оне су близнакиње, као моја сестра и ја. Ема и Маша су се родиле у марту, а моја сестра Нађа и ја у јануару исте године. Наше маме су се упознале када су биле младе и биле су другарице. Када смо се родиле нас четири, дружење је постало још веће, јер су наше маме желеле да се и њихова деца друже. Тако смо ја и моја сестра свако лето проводиле са нашим другарицама-близнакињама, јер имамо куће на мору једну поред друге. Сваке године наше другарство је расло како смо и ми расле. Онда смо почеле да се виђамо не само на мору, него и у Београду. Поред мојих другарица из школе, њих две су ми најдраже и оне су ми прави пријатељи. Са њима сам током одрастања имала лепих тренутака. Знам да на њих увек могу да се ослоним. Оне ме воле и научиле су нешто о знаковном језику, да би могле да причају са мном. Пријатељство се гради годинама и прави пријатељи су као чланови породице. Надам се да ћемо заувек остати другарице и да ће се наша деца дружити.

Ленка Пројовић III/5 С.Ш.

Срећним ме чини

Ја много волим град у коме живим, Београд. Али се увек највише радујем када отпутујем негде. Целе године чекам да дође тај дан. Ове године направили смо план да за Нову годину идемо у Шпанију. У Барселони живи моја тетка. Данима сам се паковала и уживала, јер идем на пут. Гледала сам слике града на интернету и бирала место на која хоћу да идем. На путовањима волим да сликам оно што видим. Град је био диван и видела сам много занимљивих ствари. Касније, када се вратим кући, често гледам албуме које сам направила. Сlike ме поново враћају у лепе и срећне тренутке које сам доживела. Чим се једно путовање заврши, ја почнем да маштам где ћу ићи следећи пут. Али, увек сам најсрећнија кад могу да отпутујем са школским друговима и другарицама на екскурзију.

Ленка Пројовић III/5 С.Ш.

Мој хоби

Мој хоби је вожња ролера. Ролере возим од своје седме године. Омиљено место за вожњу ми је стаза око Савског језера. Тамо често возим ролере са татом. Понекад свратимо у кафић на лимунаду и кафу. Вожња ролера је здрав и забаван хоби и свима бих препоручила да науче да возе.

Катарина Петровић I/1 С.Ш.

Испунила ми се жеља

Сви имамо жеље, неке се испуне, а неке не. Ја сам пожелела да имам куцу. Али, нисам знала да ће ми се жеља и испунити. Играла сам се са сваком куцом у парку и нисам знала коју бих желела да имам. Можда бело, црно или можда шарено. Освануо је и тај рођендан. Пробудила сам се ујутру, испред моје собе стајала је кутија са плавом машном. Плакала сам и смејала се. Из кутије су ме гледала два црна ока. Моја куца се зове Максим. Бела пуфна ме је освојила и од тада смо нераздвојни.

Милица Тизмонар I/1 С.Ш.

Моја остварена жеља

Дуго сам чекала да се испуни моја жеља, тачно осамнаест година. Чекала сам тај дан да постанем пунолетна. Моји родитељи и ја смо се договорили да прослава мог пунолетства буде у ресторану "Пужић", у близини моје куће. Ресторан је леп и довољно велики да прима све моје госте. Позвала сам много пријатеља, комшија и многобројну фамилију. За мене су најважнији гости били моји другови и другарице из школе и Дома. Њима сам се најивше обрадовала. Све госте сам лепо дочекала и прослава је почела уз добру музику и укусну храну. Атмосфера је била лепа. Сви гости су били расположени и разиграни до касно у ноћ. Када су се гости уморили, светло се угасило и дошао је ред на тарту, дување свећица и ватромет. Желела сам да овај тренутак остане заувек забележен кроз наше заједничке фотографије. Била сам презадовољна прославом пунолетства, јер се остварила моја највећа жеља.

Јована Маџић III/5 С.Ш.

Срећним ме чини

Пуно је ствари које човека могу да усреће. Петице у дневнику, нови мобилни телефон, шетња са друштвом, шоља кафе ујутро... Када размишљам о томе шта ме чини срећном, схватам да су то неке уобичајене ствари. Здравље моје породице, дружење са пријатељима, шетња са момком, играње игрица... Мислим да сам најсрећнија када је моја породица на окупу. То се десило за Божић. Тада је моја фамилија била на окупу. Припремили смо велики сто за ручавање и свечано га поставили. Кренуо је Божићни ручак по народном веровању. Са нестрпљењем смо чекали ломљење чеснице. Најсрећнији међу нама је био мој брат. Он је пронашао новчић. По народном веровању ко пронађе паре имаће много пара целе године. Сви смо били весели и срећни.

Јована Маџић III/5 С.Ш.

Пролеће у мени буди осећања

У пролеће се природа буди, после дугог спавања, током зиме. Све је бујно зелено, весело, радосно и то утиче да се и ја лепо осећам. Када почиње лишће да расте, дрвеће и цвеће да цвета, животиње да шетају, као да се сви поново рађамо. Пролеће је стигло у мој град. Људи излазе напоље да упију сву лепоту пролећа. Скидају стару зимску одећу и облаче лаганије ствари. Паркови су почели да се пуне гомилом бучне и разигране деце. Поред парка расту биљке, беле раде и маслаци. Осећам се маштовито и веома срећно. Изнад мене се види плаво небо, жуто сунце. Кроз прозор моје собе види се зелени Београд. Пролеће у мени буди осећања радости, љубави и среће.

Јована Маџић III/5 С.Ш.

Жеље младих су и моје жеље

Данас ћу вам писати о томе шта желим бити кад завршим школу. Желим бити волонтер. Сва деца и сви млади желе да се друже, али неко то не може, јер нема самопоуздања. Зато постоје волонтери да им помогну да стекну самопоуздање и пријатеље. Воде их на разне концерте где уживају у дивној музици и воде их на дивне представе, спортске активности и шетње. На пролеће и на јесен их воде на Златибор да се друже сви заједно седам дана, а на лето на море. Ја желим да будем волонтер и њихов пријатељ да заједно уживамо у овим лепим активностима.

Милица Радојевић III/5 С.Ш.

Корисни предмети од старих пластичних флаша

Пластичне флаше сви доживљавамо као отпад али уз мало маште и креативне детаље, пластичне флаше можете претворити у украсе или практичне предмете.

Ево неких идеја:

Врх боце може послужити као држач за разне предмете, од школског прибора у дечјој соби или прибора у вашем радном кутку до држача за кухињску крпу или кухињски прибор. Само га морате одрезати и лепком причврстити за жељену подлогу (дрвену, камену или металну) или пак повезати шпагом и окачити на жељено место.

Пластичне флаше искористите као вазе за цвеће које су изразито практичне, јер се за разлику од стаклених не могу разбити, па су прикладне за дом са малом децом или живахним кућним љубимцима. Флаше у боји чак и не морате додатно украшавати, а оне пластичне лако ћете обојити урањањем у кантицу са жељеном бојом.

Корисне су и у врту – могу пружити заштиту вашим садницама и биљкама. Одрежите доњи део боце и сместите га на саксију коју можете украсити ручно рађеним ознакама на које ћете написати о којој се биљци ради. Ваш мини пластеник изгледаће шармантно, а уједно ћете осигурати своје биљке од штетних спољних утицаја.

“Кристална” ваза од прозирне пластичне боце

Ево једне једноставне идеје како можете направити згодну “кристалну” вазу, а за то ће вам требати само једна пластична провидна флаша и маказе... Одрежите горњи део флаше, а затим зарезујте уске трачице до једнаке дужине, па окрените флашу наопако и притисните, тако да се добије један прегиб. Након тога савијајте и плетите тракице једну преко друге, како се то види у доњим сликовним упутствима, а да сваку савијете још је додатно притисните прстима на средини прегипа, како се не би извлачиле. На крају одрежите врхове (уколико су остали дужи), улијте воду и ставите цвеће... Врло једноставно и прилично лепо!

Уредила: Славенка Јанковић

СТЕФАН ДЕЧАНСКИ

“Развитак”, година XV, број 31
Часопис ученика и наставника школе
“Стефан Дечански”
www.stefandecanski.edu.rs
e-mail: stefan.decanski@sbb.rs

Издавач:

Школа за оштећене слухом-наглуве
“Стефан Дечански”
11000 Београд
Светозара Марковића 85

Директор:

Лепосава Петровић

Редакција:

Литерарна секција

Фотографије:

Ученици и наставници школе

Уредник:

мр Ива Урдаревић

Лектура и коректура:

Редакција

Техничка припрема:

Ученици I/6, II/5, III/5 и IV/1 С.Ш.

Компјутерско-графичка припрема:

мр Славенка Јанковић

Штампа:

“Трговид” д.о.о., Саве Бурића 12, Земун

Београд, 14. 6. 2019. године

**ДЕЧАНИ,
ЦРКВА ХРИСТА ПАНТОКРАТОРА**

